KALANILAYAM. தனிப்பிரதி ரு. 0 3 0

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா
உள் நாடு ரு. 7 8 0
புற நாடு ரு. 9 0 0

காரியாலயம்:—
No. 11, வேளாளர் தெரு,
புரசைபாக்கம், சென்னை.

Vol 2.] 1929 ஞு செப்டம்பர் மீ 19உ [No. 37.

பொருளடக்கம்.

1. தலையங்கம் (Leader). 721
2. அப்பர். (விஸ்தார கவி) E.N. தணிகாசலமுதலியார் B.A., B. L. 723
3. குலசேகரர் (பிறவி வேண்டுந் துறவி) T. P. மீனாக்ஷிசுந்தரன் M.A., B.L. 725
4. தமிழ்ப் பாடம் (திருவரங்கத்துமாலை) 727
5. அண்ட புராணம் (தேவிலைச்சிறப்புப் படலம்) T. S. இராமசந்திர ஐயர் B.A. 730
6. கம்பராமாயணம் (உண்டாட்டுப் படலம்) T. N. சேஷாசலம் B. A., B. L. 732
7. உடலும் மனமும். T. N. பிச்சுமணி 734
8. அகப்பொருள் வரலாறு (பரத்தையிற் பிரிவு) K. இராமரத்நம் ஐயர் B. A. 736
9. கடிதம் 739
10. வர்த்தமானம் 739

கலாநிலயம்

சுய கல்சர்.

II

189672

மானுடப் பிறவிவாய்த்த யாவர்மாட்டும், சுயகல்சரைச் சாத்தியமாக்குகின்ற சுயஆராய்ச்சி சுயவளர்ச்சி என்னும் இருபெரும் சக்திகளும் அமைந்திருக்கின்றவாறும், எனினும் பெரும்பகுதியோர்பால் அச்சக்திகள் இருக்குமிடந் தெரியாமல் உறங்கிக் கிடக்கின்றவாறும், சொன்னோம். உறக்கத்தினின்று இவை கண்விழிக்குமாயின் பின் வேண்டற்பாலது வேறொன்றுமில்லை.

முதலில், சுயகல்சர் என்பதன் கருத்தைச் சற்றே விரித்துரைத்தல் வேண்டும்; பொதுவாக இதனைத் தெளிந்து கொள்வதும் எளிதே. மாடேனும், மகவேனும், மணமேனும், அறமேனும் எதுவேயாயினும் அதனைக் காப்பதென்னும் கருத்தெல்லாம் வளர்ப்பதெனும் பொருளாய் முடிகின்றதாதலால், வளர்ச்சியில்லாவிடத்துக் காத்தலும் இல்லை என்பது புலப்படும். ஜீவனுடைய சம்பந்தம் இல்லாததொன்றும் வளர இயலாது; மற்று மேன்மேலும் தாமே வளராதார் ஜீவனுடையவராயிருந்தும் அது இல்லாதாரேயாகி முடிகின்றார். ஆதலின், எவனொருவன் தன்னுடைய மேலான சக்திகளையும் சாதனங்களையும், தன் ஒழுங்குவழுவாத் தாளாண்மையுடைய தன்மையில் திப்பிய ஜீவான்மாவை மலர்விக்க முயல்கின்றனனோ அவனே சுயகல்சரைப் பயின்றுவருபவன் ஆகின்றான்.

மானுட இயற்கையின் சக்திக்கு ஏற்றபடி கல்சருக்குப் பல கிளைகள் இருப்பது உண்மையே. கிளைகள் பலவாயினும், அவையெலாம் நெருங்கித் தொடர்ந்து ஒன்றாகி வளர்கின்றன. நமது ஆன்மாவின் தன்மைகளை நம் தத்துவசாஸ்திரங்கள் பல்வேறு வகைகளில் பிரித்துக் காட்டினாலும், அது ஒன்றேயாம். எண்ணுவதும் ஆன்மா, உணர்வதும் ஆன்மா, செய்கைகளை இயக்குவதும் ஆன்மாவே என்பர். எனினும், இவை அவைகளைத் தனித்தனி நிகழ்த்துவதில்லை; இதன் காரியம் ஒவ்வொன்றிலும் இம்மூன்றும் கலக்கலாகின்றன. எண்ணத்தில் உணர்வும், உணர்வினால் செய்கையும் ஒன்றோடொன்று விரவிவருகின்றதேயல்லாது வேறுவேறாய் அவை விவகரிப்பது அருமை. அதுவேபோல், நமக்கு இயற்கையான எல்லாப் பாகுபாடுகளும் செம்மையான சுயகல்சரில், ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து ஒருபடித்தாய் வளரலாகும். எனவே, சுயகல்சரின் பிரிவுகளைப்பற்றி நாம் மேலினிப் பேசப்போகின்றோமாகையால், அது ஒவ்வொன்று மற்றவைகளோடு சம்பந்தமின்றித் தனித்தனியே தனக்குரிய சிறப்புவகையில் வளர்கின்றதென மதித்துச் சிலர் பிழைக்காதிருக்கும்பொருட்டு இதனைச் சொல்லிவைக்க வேண்டியதாயிற்று. சுயகல்சரின் விஷயத்தைத் தெள்ளிதின் ஓர்வதற்கு அவ்வாறு பிரித்துரைக்க நேர்கின்றதேயல்லாது, அவை அப்படித் தனித்தனிப் பிரிந்து நிகழ்வன அல்ல.

தருமசிந்தனையை முதலாக எடுத்துக்கொள்வோம். மனித இயற்கையில் ஒன்றாகிய இது மிகவும் முக்கியமானது. மனிதன், தன் சுயஆராய்ச்சிச் சக்தியால் தன்னையே நன்கு நோக்கிக்கொள்வானாயின், இரு

N29, N28KW
N29.237

வேறு வகையான இயக்கங்களைத் தன்பால் காண்பவனுவான். அவ்வாறு காண்பனவற்றுள், தன்னிற் பிறந்து தன்னையேபற்றித் தன்னுடனேயே தொடர்ந்து, தன்னுடைய நலத்தையும் சுகத்தையும் சிறப்பையுமே நாடியலைந்து தன்பாலே முடிகின்ற வேட்கை வெறுப்புக்களின் இனத்தைச்சேர்ந்த இயக்கங்கள் ஒருவகையாம். இன்னவைகளுக்கு நேரே மாறுன வேறோர் வகை இயக்கங்களும் தன்னுளே காணக்கிடக்கின்றன. அவை, நடுநிலைமை சுயநலம்கருதாமை முதலிய தூயகுணங்களால் தூண்டப்பெற்று, தான் பிறர் என்னும் பேதந்தவிர்ந்து, பிரபஞ்சத்தோடொக்க இயைந்ததாகி, "என்வரினும், என் கடமையிது யான் செய்திடுவேன்" என்று தன்னுடைய சுகம் இஷ்டம் லாபம் முதலியவைகளுக்கு மாறுயிருப்பவைகளையும் கடமையென்னும் கட்டளைக்கல்லில் தேர்ந்து இயற்றி, ஒருவனை விவகரிக்குமாறு இயக்குகின்றவைகள் ஆகும். இவ்விருவகை இயக்கங்களும் ஒவ்வொருவரிடத்தும் ஒவ்வோர் திறம் இருக்கின்றன. தன் லாபத்தையே நினைத்துநினைத்து ஒருவன் அகம் எவ்வளவுதான் குறுகிவிட்டாலும், தான் என்னுமெண்ணமே தோய்ந்துதோய்ந்து அவன் மனம் பாறையாக இறுகியிருந்தாலும், மற்றுத் தன்னயம் கைகூட எத்துணைத்தீமைக்கு மஞ்சாத கயவனுயிருப்பினும், அன்னவனும் தன்னுள்ளத்தில்கூட ஒவ்வோர் செவ்வியில் சுயநலம்தீர்ந்த சில மேலான நினைவுகள் தோன்றிக் கடமையின்நெறியைக் காட்டியே வருவதுமுண்டென்பதை மறக்கமாட்டான். அசரீரிபோல் ஏதோ ஒருகுரல் அவனகத்தே உற்றெழுந்து, "அறத்தால் வருவதே யின்பம்.........அறத்தால் வருவதே இன்பம்.........மற்றெல்லாம் புறத்த.........புறத்த.........புகழுமில........." என்றுரைப்பதுடன், நன்னெறிக்கண் வெஃகாது வெகுளாது நடந்துவருமாறு அவனை நல்வரவுகூறி அழைக்கின்ற மெல்லொலியையும் பலசால் தன் அகச்செவியால் கேட்டிருப்பான். மாநுட இயற்கைக்குரிய இவ்வகை யியக்கத்தைச் சிலர் சிலபோது பகுத்தறிவென்றும், சிலபோது மனச்சாக்ஷியென்று, சிலர் சிலபோது தருமசிந்தனை என்றும் பல்வாறு பேரிட்டழைப்பர். இட்டபேர் எதுவாயினும், இந்தத் தருமசிந்தனை மாநுட இயற்கையை அறவே விட்டு அகலமுடியாத தொன்றென்பது நிச்சயம். அதன்மகத்துவம்அளவிடற்பாலதன்று: மற்ற அம்சங்களும் இதனையே ஆதாரமாகப்பற்றி வளர்கின்றன. ஆசையும் அழுக்காறும் மனச்சாக்ஷியைவிட மிகுந்த வன்மையொடு வற்புறுத்தித் தூண்டுகின்றன என்பது உண்மையே. எனினும், இவைகளிடும் 'கூச்சல்,' மனச்சாக்ஷியிடும் கட்டளைபோன்றதன்று. மனச்சாக்ஷிக்கு இருக்கும் அதிகாரம் அவைகளுக்கில்லை. ஆசைஅழுக்கா றுதிய சுயநயநோக்கங்களே முடிவில் தம் காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளினும், தருமசிந்தனை அவ்வெற்றியை இகழ்ந்து இடித்துரைக்கும்போது அவை தலைகவிழ்ந்து நிற்கின்றன. ஒவ்வொருவர் அநுபவத்திற்கும் எட்டியதோன்றே இது;நாமொன்றும்புதுமையாகக்கூறவில்லை. இவ்வநுபவத்தைத் திரட்டியே திருவள்ளுவர் "தன்னெஞ்சே தன்னைச்சுடும்" என்று ஓதினர். சுடுகின்றபோது எத்தகையிேனரும்சூட்டை உணர்கின்றனர். ஆனல், காலவரையில் அச்சூடுகை ஆறியபின், இன்னொரு ஆசையும் இன்னொரு அழுக்காறும் தூண்டுங்கால், அதற்கிடங்கொடுப்பின் மறுபடியும் 'சுடும்' என்பதை மறந்து விடுகின்றனர். சுடுகின்ற சுடுகை யாவருக்குந் தெரிந்திருக்க, இனியும் 'சுடும்' என்ற எதிர்கால உண்மையைச் சனங்கள் மறப்பதேனென வினவலாம். சூடுண்ட பூனை நெருப்பண்டை போகாது என்னும் நியாயம் நெஞ்சின் சுடுகைக்குப் பொருந்தாது. அது புறத்து ஆராய்ச்சி. நாமும், நமக்குப் புறமாயுள்ள விஷயங்களால் வரும் நலந்தீமைகளை மறப்பதில்லை. பூனைபோல் நம்மிற் பலர் புற ஆராய்ச்சியுடன் நின்று விடுகின்றனர். இக்காலத்து எந்திரச் சாதனங்கள், வாழ்க்கைமுறை, வர்த்தகம் பொருளாதாயம் அரசியல் முதலியவைகளின் விதிகள் யாவும் இவ்விதப் புறவுலக ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளே. அன்னவகை ஆராய்ச்சிகளிலேயே யாவரும் ஆழ்ந்திருக்கின்றனர். அவ்விதமே அகத்திற்குரிய ஆராய்ச்சியிலும் பயிற்சியிருக்குமாயின் ஒருதரம் பொய்த்ததால் நெஞ்சு சுட்டதைக்கொண்டு மறுபடி பொய்க்க நினைக்கும்போது, நெஞ்சு 'சுடும்' என்பதைத் தேர்ந்து அவ்வாசையையும் அழுக்காற்றையும் அகற்றுபவராவோம். புறத்தையெல்லாம் ஆராயவே நம் கலாசாலைகளும் பொதுஜனவாழ்க்கையும் மற்றிவ் வுலகத்து இயக்கங்கள் யாவும் இந்நாள் நம்மைப் பயிற்றுவிப்பதுமல்லாமல், அப்பயிற்சியால் செய்துமுடிக்கும் பொருள்களே ஆற்றலென்றும் அறிவென்றும் முன்னேற்ற மென்றுங் கொண்டாடப்படுவதால் நம்மிற்பலர் பெரிய பெரிய பூனைகளுக்குமேல் வளரமாட்டாதவ ராகின்றனர். கல்சருக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற மனத்தின் இருவித சக்திகளாகிய சுபவாராய்ச்சி சுயவளர்ச்சி என்று நாம் சென்றவாரம் வகுத்தவைகளில், முதற்சக்தியால், "முன் நிகழ்ந்து கழிந்தனவற்றை நினைத்துப்பார்த்தும் தற்காலம் நிகழ்வனவற்றைக் கவனித்திருந்தும், நாம் பொறுப்பதுந் தளர்வதும் களிப்பதும் கவல்வதும் எவ்வெவற்றின்பால் நேர்கின்றனவென்பதையும்" பன்முறை நம்மையே நாம்ஆராய்ந்துவரப் பயில்வோமாயின், அப்பொழுதேயன்றோ பூனையினின்றும் படிப்படியாய் மேலுயரப் பார்ப்பவராதல் கூடும். அப்படிப்பட்ட பயிற்சியால் 'சுடும் சுடும்' என்றஞ்சித் தீயவைகளைச் சிறிதுசிறிது சேராது விடுந்தோறும், மானுட இயற்கையின் ஓர் அம்சமாய தர்மசிந்தனை வெற்றிபெறலாகின்றது. பெற்றுப்பெற்று ஈட்டிய இவ்வெற்றியால் அதுபலமடைந்துவர, தோற்றுத்தோற்று நின்று அழுக்காறவாவாகிய பிறினங்கள் தளர்வுற்று மெல்லமெல்ல அழிந்துபோகின்றன. ஆன்மவிசாரணை இருக்குமாயின், இருக்கவேண்டுமெனும் நினைவேனுந்தோன்றுமாயின், ஒருநாளல்லாக்கால் ஒருநாள் நம் இயற்கைத்தருமம் தலையெடுக்காமல் தீராது. சுயநயத்தால் செய்கின்ற பலவற்றைத்தாம் பிறர்நலங்கருதிப் புரிவதுபோல் பாவிக்கின்றனர் பலர். மோசத்திற்காக இப்படிச் செய்வார் கிடக்க, ஒருசிலர் யாவரையும் வஞ்சிக்கவேண்டும் என்ற அவசியமின்றியும் தம்முடைய லாபத்திற்கே உரிய கருமங்களைப் பரோபகாரமாகத் தாம் செய்கின்றாரென்று மயங்குகின்ற இதற்கும்சுயஆராய்ச்சி இல்லாமையேகாரணம். ஆதலின் எல்லாப்படியாலும் சுயஆராய்ச்சியால் ஒவ்வொருவரும், தங்கள்தங்கள் இழிவுடைய நோக்கங்கள்எவை, விழுமிய நோக்கங்கள் எவை, என்று தெற்றெனத் தேர்ந்துகொள்ள முயல்வதனினும் முக்கியமானது பிறிதொன்றில்லை. அம்முயற்சியால் இவையிரண்டும் பிரிகின்றபோது, மானுட இயற்கையின் தருமசிந்தனை அவ் விடைவெளியில் தனக்குரிய இடம்பெற்று முன்னைதை முறியடித்துப் பின்னதற்கு முடிபுனை திருநாள் நடத்திவைப்பது மல்லாமல் தானுமே ஏனுதிவீரனுப் முதலமைச்சாய் நற்குருவாய் அருகிலே அமர்ந்துவிடும். இது கனவன்று என்பதை மீண்டு மிங்குஉரைக்கின்றோம். ஒவ்வொருவருக்கும் சாத்தியமானதே. சுய ஆராய்ச்சி என்னும் சக்தி யாருக்கு முளது — அதனைத்தான் துயில்வித்துத் தொலைக்கப்படாது. தருமசிந்தனை யாவர்க்கும் இயற்கை—சுய ஆராய்ச்சியால் இவ்வியற்கை வளர இடமமைத்துத் தருதலேவேண்டும். அவ்வளவே!

MADRAS

அப்பர்

5. அப்பர் கவித்திறம்.

1. கவிகளின் பகுதிகளும், அவற்றுள் அப்பர் உரிமையும்.

[704வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

விஸ்தார கவி.

(12) பண்:—ஆரியபாடையில் இராகங்கள் இசைக்கென்றியங்குவனபோல், தமிழில் இசைகொடுப்பது பண்ணுகும். தமிழ்ப்பண் ணிசைக்கும், ஏனையபாடைகளிலுள்ள இசைக்கும் முக்கியமான பேதம் ஒன்றுண்டு. அதாவது தமிழிசை யாப்பிலக்கணச் சட்டங்களுக்கு முரணுகாது. ஒரு செய்யுளை இசையில் பலவிதமாய் அலகிட்டுப் பாடலாமாயினும், யாப்பில் ஒருவித அலகே பொருந்தும் - சுக்கு மிளகு திப்பிலி யென்னுஞ் சொற்றொடரை, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி யென்று பிரிக்கும் இசையே பொருத்தமான இசையாம். சுக்குமி—ளகுதி—பிலி யென்பது நல்ல இராகம் உண்டாக்கினும், தமிழிசை யாகாது. இதுவே தமிழ்ப் பண்களில் முக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டிய விஷயமாகும்.

தமிழில் எத்துணைப்பண்களிருந்தனஎன்பது நிர்ணயம் செய்யத் தற்காலத்தில் போதுமான ஆதரவுகள் கிடைக்கவில்லை. தேவாரப்பண்களே பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டில் வழங்கின வென்னலாம். அவை பொழுதுக் கேற்றவாறும், நிலங்களுக் கேற்றவாறும் வகுப்புக்களாய்ப் பிரியுமென்பர் புலவர். எனிவ்விப்பண்கள் இவ்விந் நிலங்களுக்கே யுரியன, இவ்விப் போதுகளுக்கே தக்கனவென்னும் விஷயங்களை அறிஞர்ஆராய்க.

> எண்ணு மெழுத்துங் குறியுமறிபவர் தாமொழியப்
> பண்ணினிசை மொழிபாடிய வானவர்தாம் பணிவார்
> திண்ணென் வினைகளைத்தீர்க்கும் பிரான்திருவேதிகுடி
> நண்ணவரிய வமுதினை நாமடைந் தாடுதுமே.
>
> திருவேதிகுடி-திருவிருத்தம் 6.

(13) செய்தி:— குறிஞ்சியில் தேனழித்தல், பழனத்தில் களையெடுத்தல், நெய்தலில் மீன் உப்பு விற்றல், பாலையில் ஆறலைத்தல், முல்லையில் ஆவினமேய்த்தல் முதலிய செய்திகள், தேவாரத்தில் உருவகமாய் ஜீவதத்துவங்கள் பாமனையடையும் தொழிற் செய்திகளாய்க் காணப்படும். திருப்பழனத்தில் அப்பர் பாடிய திருவிருத்தம் பழனத்திற்குத்தக்க செய்தி அமைந்த பதிகமாகவே காணப்படுகின்றது.

> மேவித்து நின்றுவிளைந்தன வெந்துயர் துக்கமெல்லா
> மாவித்து நின்று கழிந்தன வல்ல லவையறுப்பான்
> பாவித்த பாவனை நீயறிவாய் பழனத் தரசே [வதே
> கூவித்துக் கொள்ளுந்தனை யடியேனைக் குறிக்கொள்
>
> திருப்பழனம் - திருவிருத்தம் 1.

இவ்வாறே பாலையில் சூறைகொள்ளல் அடியார் ஊனத்தை நீக்கல் எனலாம். திரிபுரசங்காரமும் அதன்பாற்படும்:—

> ஊனத்தை நீக்கி யுலகறிய
> வென்னை யாட்கொண்டவன்
> தேனுத்தெனக் கினியான் றில்லைச்
> சிற்றம்பலவ னெங்கோன்
> வானத்தவ ருய்ய வன்னஞ்சை
> யுண்ட கண்டத்திலங்கு
> மேனத்தெயிறு கண்டாற் பின்னைக்
> கண்கொண்டு காண்பதென்னே ?
>
> தெரித்த கணையாற் றிரிபுர
> மூன்றும் செந்தீயின்மூழ்க
> வெரித்த விறைவ னிமையவர்
> கோமா னிணையடிகள்
> தரித்த மனத்தவர் வாழ்கின்ற
> தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
> சிரித்த முகங்கண்ட கண்கொண்டு
> மற்றினிக் காண்பதென்னே ?
>
> கோயில் திருவிருத்தம் 6 - 7.

OFFICE OF THE REGIS... 1929 MADRAS

உரிப்பொருள்:—குறிஞ்சிநிலத்திற்குப் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும், முல்லைக்கு இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும், பாலைக்குப் பிரிதலும் பிரிதல்நிமித்தமும், நெய்தலுக்கு இரங்கலும் இரங்கல்நிமித்தமும், மருதத்திற்கு ஊடலும் ஊடல்நிமித்தமும் உரிப்பொருளாகும். இவ் வுரிப்பொருள்கள் சிற்றின்பப் பொருளாய்க் கொள்ளாது பேரின்ப ரூபமாய்க் காணப்படும் தேவாரப் பதிகங்களில், ஓரே தத்துவத்தை அப்பர் ஊடல், கூடல், பிரிதல், இரங்கல் இருத்தல் என்பனவாயும் அவற்றின் நிமித்தங்களாயும் ஆருயிர்த் திருவிருத்தங்களிற் காட்டுகின்றார்.

இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும்

> பேழ்வா யரவி னரைக்கமர்ந் தேறிப் பிறங்கிலங்கு
> தேய்வா யிளம்பிறை செஞ்சடை மேல்வைத்த தேவர்பிரா
> மூவா வினகான் முழுவுல கோடுமண் விண்ணுமற்று [ன்
> மாவா னடிநிழற் கீழதன் றோவென்ற னருயிரே.
>
> ஆருயிர்த் திருவிருத்தம் 2.

பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்

> தெரியா வெகுளிய னைய்த்தக்கன் வேள்விதகர்த்துகந்த
> எரியா ரிலங்கிய சூலத்தி னினிமை யாதமுக்கட்

பெரியான் பெரியார் பிறப்பறுப் பானென்றுந் தன்பிற
அரியா னடிநிழற் கீழதன் றேவென் றனுருயிரே[ப்பை

ஷை—3

புணர்தலும் அதன் நிமித்தமும்

[மகிழ்ந்து
வடிவுடை வாணெடுங் கண்ணுமை யாளையொர் பான்
வெடிகொளரவொடு வேங்கை யதள்கொண்டுமேன்மருவிப்
பொடிகொ ளகலத்துப் பொன்பிதிர்ந் தன்னபைங் கொன்
அடிக ளடிநிழற் கீழதன்றே வென்றனுருயிரே[றையந்தார்

ஷை—4.

இரங்கலும் அதன் நிமித்தமும்

பொறுத்தா னமரர்க் கமுதருளி நஞ்ச முண்டுகண்டம்
கறுத்தான் கறுப்பழகாவுடை யான்கங்கை செஞ்சடைமேல்
செறுத்தான் றனஞ்சயன் சேனு ரகலங் கணையொன்றினுல்
அறுத்தா னடிநிழற் கீழதன் றேவென்ற னுருயிரே.

ஷை—5.

ஊடலும் அதன் நிமித்தமும்

முந்தி வட்டத்திடைப் பட்டதெல்
லாமுடி வேந்தர்தங்கள்
பந்தி வட்டத்திடைப் பட்டலைப்
புண்பதற் கஞ்சிக்கொல்லோ
நந்தி வட்டந்நறு மாமலர்க்
கொன்றையு நக்கசென்னி
அந்தி வட்டத்தொளி யானடிச்
சேர்ந்ததென் னுருயிரே.

ஷை-8.

இவ்வாறு இருவகைப்பட்ட முதற்பொருளும் பதினன்கு வகைப்பட்ட கருப்பொருளும் பத்து வகைப்பட்ட உரிப்பொருள்களும், கைக்கிளை முதல் உற்ற அன்புடைக் காமப்பகுதியவாங் களவொழுக்கம் கற்பொழுக்கம் பேரின்ப சொரூபத்திற் காட்டும் சற்றேறக்குறைய 400 கட்டளைக் கலித்துறையுடைய அப்பர் திருவிருத்தங்களை அகப்பொருட் கோவையெனக் கொள்ளலாகாதோ? அப்பர் இவற்றை அகப்பொருட் கோவையென வெண்ணிப் பாடாவிடினும் அவ்விலக்கணமு மமைந்தது வாகீசர் கவிவன்மையே.

அப்பர்தேவாரம் மற்றும் எவ்வகை விஸ்தார கவிகளி னிலக்கணம் காட்டுமென்பதை ஆராய்வோம்.

IV அப்பர் சித்தத்தொகைத் திருக்குறுந்தொகை, வருக்கமாலையின் * இலக்கணம் பெற்று விளங்குகின்றது. முறையே பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்களையும் பின்னர்ப் † பதினெண் மெய்யெழுத்துக்களையும் முதலெழுத்தாய் வைத்துப் பாடப்பட்ட முப்பது பாசுரங்களமைந்த பதிகமென்னும் இது முன்னரே சித்திரக்கவியிற் காட்டப்பட்டது.

V தேவாரப் பதிகங்களிற் சில அப்பர் பாடியன கைக்கிளையாகக் காணப்படுகின்றன. கைக்கிளையின் இலக்கணமாவது:—

" ஒருதலைக் காமமோ ரைந்து விருத்தம்
கருத வுரைத்தல் கைக்கிளை யாகும் " என்றார் இலக்கண விளக்கத்தார். இதற்கு உதாரணம் திருமுறைகளிற் பல வுள. ஆயினும் திருமருகல் திருக்குறுந்தொகையிலுள்ள கீழ்வரும் பாசுரங்கள் கைக்கிளை நிலையை செவ்வனே வகுத்துக்காட்டும்:—

ஓது பைங்கிளிக் கொண்பா லமுதூட்டிப்
பாது காத்துப் பலபல கற்பித்து
மாது தான்மரு கற்பெரு மானுக்குத்
தூது சொல்ல விடத்தான் றுடங்குமே (4)
இன்ன வாறென்ப துண்டறியே னின்று
துன்னு கைவளை சோரக்கண் ணீர்மல்கும்
மன்னு தென்மரு கற்பெரு மான்றிறம்
உன்னி யொண்கொடி யுள்ள முருகுமே (5)
சங்கும் சோரக் கலையுஞ் சரியவே
மங்கை தான்மரு கற்பெரு மான்வரும்
அங்க வீதி யருகணை யாநிற்கும்
நங்கைமீ ரதற்கென் செய்கே னுமே. (6)
காட்சி பெற்றில ளாகிலும் காதலே
மீட்சி யொன்றறி யாது மிகுவதே
மாட்சி யார்மரு கற்பெரு மானுக்குத்
தாழ்ச்சி சாலவுண் டாகுமென் றையலே (7)
நீடு நெஞ்சு ணினைந்துகண் ணீர்மல்கும்
ஓடு மாலினோ டொண்கொடி மாதராள்
மாட நீண்மரு கற்பெரு மான்வரிற்
கூடு நீயென்று கூட லிழைக்குமே (8)
கந்த வார்குழல் கட்டிலள் காரிகை
அந்த மால்விடை யோடுமன் பாய்மிக
வந்தி டாய்மருகற் பெருமா னென்று
சிந்தை செய்து திகைத்திடுங் காண்மினே. (9)

திருமருகல்-திருக்குறுந்தொகை-

VI அங்கமாலைக்கு உதாரணம் அப்பர் திருவங்கமாலையாம். இதன்றியும் பெருங்காப்பியமும் விஸ்தார கவியிற் சேர்ந்தவை. அவற்றின் இலக்கணமும் அப்பர் தேவாரத்திற் காணப்படும் விவரம் மறு அத்தியாயத்திற் காட்டப்படும்.

ஆகையால் அப்பர்தேவாரப் பதிகங்கள் மதுரகவியாயும், சித்திரக்கவியாயும், விஸ்தாரகவியாயும் விளங்குவன யாவும் ஆசுகவியாய்ப் பாடப்பட்டன வென்றறிகின்றோம். அவற்றின் சொல், பொருள், அணிகள் யாதொரு மாசின்றி விளங்குவதுடன் அமுத எழுத்துக்களாற் பெரும்பாலும் ஆக்கப்பட்ட தசவித பொருத்தங்கள் அமைந்து யாவராலும் யாதொரு குற்றமும் காட்டக்கூடா[illegible]மயா யிருக்கின்றன.

அப்பர் பாசுரங்களில் யாதேனும் வெள்ளிப்பாட்டோ அன்றோ என்று ஐயமுற்றால், அச்செய்யுளிலுள்ள சொல், சொற்றொடர் அல்லது எழுத்து ஒன்றை யெடுத்து மோனை எதுகை சீர் அலகுக்குப் பொருந்த வேறு சொல், சொற்றொடர், எழுத்து அமைத்தும், அச்செய்யுள் அந்தம் குன்றுவிடின் அது வெள்ளிப்பாட்டென்றே சந்தேகிக்கலாகும். அப்பர் பதிகத்தில் ஒரு எழுத்தை எடுத்து மற்றொன்றை வைக்கவாவது ஒருசொல்லுக்கு மற்றொன்று மாற்றவாவது இயலாது. வெண்தமிழ் நடையாய்க் காணப்படும் இவர் பதிகங்கள் இணைபிரியாச் சங்கிலிமாலையாய் மிகவும் பந்தத்துடன் விளங்கும் கட்டுரையுள்ளவாம்.

* "வருக்கத் தினைசொலல் வருக்கமாலை"--இலக்-826

† முதலில் வரலாகா ணகர முதலியவற்றை முன்னர் உயிருடன் பாடினர்:—

இணர்ந்து கொன்றைப்பொற் றாது சொரிந்திடும்
புணர்ந்த வானர வம்மதி யோடுடன்
அணைந்த வஞ்சடை யானவன் பாதமே
யுணர்ந்த வுள்ளத் தவருணர் வார்களே.

சித்தத்தொகை-திருக்குறுந்தொகை-20.

குலசேகரர்.

[706 பக்கத் தொடர்ச்சி]

பிறவி வேண்டுந் துறவி.

ஒண்பவள வேலை உலவுதண் பாற்கடலுள்
கண்டுயிலு மாயோன்றன் கழலிணைகள்காண்பதற்குப்
பண்பகரும் வண்டினங்கள் பண்பாடும் வேங்கடத்தே
செண்பகமாய் நிற்கும் திருவுடையே னவேனே. 4

[ஒண் - ஒளி; வேலை - அலை; தண் - குளிர்ச்சி; துயிலும் - தூங்கும்; கழலிணை - வெற்றிக்கறிகுறியாம் வீரகண்டாமணி அணிந்த இரு திருவடிகள்; பண் - இசை; பகரும் - பேசும்; திரு - பாக்கியம்.]

சேண்பகம்

மக்கட்பிறவி வேண்டினேன் என எண்ணற்க. (தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் போல அணுகாத் தொண்டராய் இருப்போர் பழைய வழக்கத்தால் பொன்வட்டிலைத் திருடவும்செய்வர். ஆதலின் பொன் முதலியனகொண்டு வழிபாடியற்றுவதில் ஓர் இடர்ப்பாடும் உண்டு. இவையின்றியே, நேர்நின்று நெகிழ்ந்துருகுவதேநேர்மையாகும். பூமரமாய்வளர்ந்து அதன் பூவாய்ச் சென்று அவனால் சூடப்பட்டு அவனுக்கு இன்ப மூட்டுவதே என்றும் இனியதாகும். பூவோ, கடவுளின் உண்மைக் கண்ணாய், மணந்தந்தினிக்கும் இன்ப அழகாய் அறிவின் பொலிவாய்த் திகழ்கின்றது. பூமன்றம் (புஷ்ப மண்டபம்) எனப் பெயர் பெற்ற வேங்கடமலையில் பூமரமாய் இருத்தலும் பொருந்துமேயாம்.

கடலுள் கண்துயிலும் மாயோன் கழலிணைகள்

உலகமோ துன்பநிறை கடலாய் அமைதியின்றி அல்லல் படுவதுபோலத் தோன்றுகின்றது. உயர்ந்தோர் அவ்விடத்தும் அமைதிபெற்று வாழ்கின்றனர். கீழைப்பெருங்கடலில் (Pacific ocean) ஒரு வகையான சுழற்காற்றுஅடிப்பதுவழக்கமாம். அதனை அறிந்த கப்பலோட்டிகள் சுழற்காற்றின் ஊடே சென்று நடுவிடம் புகுவார்களாம். அங்கு அசைவிலாத குளம்போல அக்கட லடங்கிக் கிடக்குமாம். அங்ஙனமே, அன்பராயினரும், புறத்தே தோன்றும், பெயரின் போராட்டத்திலும் வடிவின் மாறுட்டத்திலும் சிக்காது அவற்றைக் கடந்துசென்ற உள்ளே ஒளிரும் ஒப்பற்ற முதல்வனோடு ஒன்றுகி உவந்து வாழ்வர். கொந்தளிப்படைந்த கடலில் அலையும் கொடியும் சிக்கிப்புரள [illegible]த்த அமைதி நிலவுகின்றது. அங்கொருவன் அசையாது தூங்குதலும் [illegible]. உலகமும் [illegible]கொந்தளிப்படைந்த கடல்போலக் கலங்கி அமைதி[illegible]யின்றிக் கிடக்கின்றது. பெருங்கடலில் ஒளி[illegible]பொருந்திய பவளக்கொடியினை அலைகள் அங்குமிங்கும் புரட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. உலகத்தில் அலைபடும்போது, நாம் துய்க்கும் சிற்றின்பமோ மின்னல்போலப் பொலிதலால், சிறிது வெளித்தோன்றும் பவளக்கொடி போன்றது எனலாம். இன்பவடிவினதாகிய உலகம் இன்பத்தை நாடி நிற்போர்க்குப் பாற்கடலாகின்றது. மெய்யுணர்வில்லாதபோது இன்பமும் விலங்கே; உலகமும் கடலே; ஆனல் துன்பம் போன்று இரும்பு விலங்கும் கருங்கடலும் ஆகாது பொன் விலங்கும் பாற்கடலும் ஆகின்றது. ஆனல் என்னே? அங்கும் அலைபுரளும் கொடிசிகளும், செல்வத்தில் திளைப்பாரும் அல்லல்பட்டே நிற்கின்றனர். மனமடங்கிய இடமே மாலவன் உலகமாகும். நீரில் மூழ்கி யிறத்தற்கு அஞ்சுவார் பாற்கடலில் குளித்தால் அழுத்திவிடாது மேலே தூக்கி விடுமோ? நடு இடம்சென்றால் அன்றி நாம் உய்வது ஒருபோதும் இல்லை. அந்நடுவிடத்தே ஆண்டவன் அறிதுயில் அமர்கின்றான். அன்பர் செல்லும் இடமும் அஃதேயாகும். அலைவும் அவாவும் ஆற்ற இடம் அஃதேயாகும். நடுவிடத்தே அவன் அமர்ந்திருந்தும் உலகம் முழுதும் உழன்று வருகின்றதென்றால் அவனது வியத்தகு பெருமையை என் என்பது (மாயன்). அல்லலையும் அறியாமையையும் கடந்துநின்று வெற்றி பெற்ற அத்தகைய ஆண்டவனது கழலிணைகளைக் காணவேண்டும். கழலிணைகளாம் இன்ப நிழலிடமே அக்கடவுளுக்கு அடிப்படையாவது. அவ்வின்ப அழகினையன்றோ காணுதல்வேண்டும். அலைமேலுள்ளானை மலைமேலிருந்து பார்க்கும் வழி அன்புவழியே யாம்.

ஒண்பவளவேலை உலவுதண் பாற்கடல்

இவ்வாறு துன்பக்கடலாகிய உலகம் இறைவனது உடலமாதலின், அவனது நிழலை இங்கும் காணலாம். கதிரவனது ஒளியானது கடலில் வீழ்ந்து ஒளிர்வது போல ஒப்பற்றவனது ஒளியும் உலகமெனும் கடலில் வீழ்ந்து ஒளிர்கின்றது. அருள்நிறைந்த கரியோனாய், அறிவு ஒளி எரிக்கும் செங்கண்ணும் செங்கையும் சிவந்தகாலும் சிவந்தகொப்பூழும் கொண்டு இறைவன் எங்கும் திகழ்கின்றான். இவனுடைய இன்பத்தின் நிழல் விழுந்தபோது கடலும் இனிய பாற்கடலாக விளங்குகின்றது. நீரின் மிகுதிப்பாட்டால் அக்கடல், கருநிறம்கொண்டு எண்ணெய்வழித்தாற்போல உள்ளொளியோடேமினுமினுத்து இறைவனது அருள் வடிவின் அழகிய நிழலாகத் தோன்றும். செம்பவளக்கொடியே அவனுடைய அறிவு வடிவான கண்ணையும் கையையும் காட்டிநிற்கும். உள்ளே அ[illegible]யாய் அமர்ந்தவனது வடிவ நிழலே பா[illegible]மித்த கடலாகவும் ஒளிர்கின்றது.

சேண்பகம்

அவனைக் காணப் பூமன்றத்தில் பூமர மாவேனுக. 'தேனிலினிய பிரானே செண்பகப்பூச் சூடவாராய்' என அன்பர் பாடிச்சூட்டும் செண்பகப் பூவாவேன். காலையில்உலகமெழுந்ததோடுஇன்பமாய்எழுந்தொளிரும் தூய்மையொடு போழகும் பூண்ட பூவாயும் அதனைப்பூக்கும் செண்பகமாயும் திகழ்வேன்.

பண்பகரும் வண்டினங்கள் பண்பாடும் வேங்கடம்.

அன்பர்கள் இறைவனதுமலர்த்தாளில் ஊறும்இன்பத்தேனை உண்டு தம்மைமறந்து வண்டுபோல் இறைவன்பேர் பாடிநிற்பர். அத்தகையது அப்பூமன்றம் அவ்வண்டுகளின் பாட்டைக் கேட்கும் பூமரமாதலினும் பெரியதொரு பேறுண்டோ? வண்டுகள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒலிப்பது பேசுவதுபோல் நமக்குத் தோன்றுகின்றது. அவ்வாறு பேசும்போதும் இசையோடேயே ஒலித்துத் திரிகின்றன. ஆனல் திருவேங்கடத்திலோ பேச்சளவில் நில்லாது, இன்பப் பொருளாலும் அறிவு விளங்கும் இடப்பெருமையாலும் பொருள்நிறைந்த

பாடல்களைப் பண்ணேடும் பாடத் தொடங்குகின்றன பேச்சோ பயனேக்கி எழுந்த ஒலி; பாட்டோ பயன் கருதாது இன்பப்பெருக்கால் வெள்ளப் பெருக்கெடுக்கும் இசை. பூமன்றமன்றே அவ்விடம்; அங்கே வண்டுகள் இசைகூட்டுவதும் இயல்பே. தவளையின் ஒலியெலாம் "அரஹர" என்று ஒலிப்பதாக மனக்காதில் கேட்டு மனமுருகிப் பொன்னை இறைத்த வரகுணன்போன்று இறைவனிடத்தே பற்றேறிநின்ற அடியார்க்கு வண்டுகளின் ஒலியும் இறைவனது பாட்டாகின்றது. எவ்வொலியும் இறைவனொலியானல், வண்டினொலியும் அவன் பாட்டே யன்றே.

நிற்கும்திரு

மற்றைய பேறெல்லாம் அழிவனவாகும். இஃதோ நிலையான செல்வமாகும். இத்திரு உடைமையே கண்டோரால் விரும்பப்படும் தன்மை நோக்கமுடையதாகும்.

கம்பமத யானைக் கழுத்தகத்தின் மேலிருந்து
இன்பமருஞ் செல்வமு மிவ்வரசும் யான்வேண்டேன்
எம்பெருமா னீசனெழில் வேங்கட மாமலைமேல்
தம்பகமாய் நிற்குந் தவமுடைய ளுவேனே. 5

[கம்பம் - கடுத்தறி, அல்லது அசைவு, அல்லது நடுக்கம்; எழில் - அழகு ; தம்பகம் - புதர்.]

தம்பகம்

செண்பகமரத்தின் சிறப்பினைக் கருதி இவ்வாறு எண்ணுகின்றேன்இல்லை. யான். வேண்டுவது இறைவனுடைய தொடர்பேயாதலின் செண்பகமாகாது திருவேங்கடத்தே சிறுபுதராயினும் அமையும். கண்ணன் தனது காதலிக்காக வானுலகின் நின்றும் பூமரமொன்றைக்கொண்டுவந்தா னன்றே! அஃதேபோலச் செண்பகத்தின் சிறப்புநோக்கி அதனைப் பலர் வேரோடே பறித்தெடுத்துச் செல்லுதல் கூடும். ஆதலினால் அவ்வாறு பிரிக்கமுடியாத ஒரு புதராக இருப்பதே மேலாம்.

தவம் பலசெய்து கயங்குவார் பலர். இறைவனேடியைபு பெற்றுத் திருவேங்கடத்தே எழுந்துநிற்கும் புதரே அவர்களைவிடப் பெருந்தவம் செய்துமுடிக்கின்றது.

கம்பமதயானைக் கழுத்தகம்

தவப்பயனாக இறைவனேடே தொடர்பு பூண்ட சிறு புதராவேனே அன்றிப் பேரரசாக எண்ணேன். அவ்வரசோடு செல்வம் தரினும் வேண்டேன். செல்வமிருந்தும் துன்புறுவாரைப் போலாது இன்பமருஞ் செல்வவாழ்வு எனக்கு வருவதேனும் அதனையும் விரும்பேன். ஆனைக்கழுத்தில் வாகைசூடிய அரசனுப் அஞ்சாது அமர்ந்திருந்து அதற்குத் தீனியிடும் அத்துணைப் பெருஞ்செல்வத்தோடு, அனைவரும் சூழ உலாப்போந்து இன்புறும் செல்வமேயாயினும், திருவேங்கடத்துச் சிறுபுதரைநோக்கப் புல்லியதேயாகும் இச்செல்வமும் சென்றொழியும்தன்மையதே; இவ்வரசுமிவ்வாறு சென்றொழியும் தன்மையதே. தறியிற்கட்டிக் காத்தாலன்றி யடக்கியாள முடியாதபடி களிப்பேறிக் கண்டோர் நடுநடுங்கி ஓடுமாறு செருக்கித்திரியும் யானையின் கழுத்திலேறிச் செல்வதே செல்வமென்றால் அதனை யார் விரும்புவார்! அல்லும் பகலும் அறுபதுநாழிகையும் இமைகொட்டாது கண்ணும் கருத்துமாய் விழித்திருத்தல் வேண்டும். சிறிதுசோர்ந்தாலும் களித்தயானை கீழே ஈர்த்து எறிந்து காலில் மிதித்துத் துவைத்துக் கொல்லும். இவ்வாறு அதன் கழுத்தில் நம்முயிரை வைத்துவிட்டு வாழ முடியுமா?

இன்பமருஞ்செல்வம்

இன்பத்தை விரும்பி அந்நிலையில் நிற்கும் செல்வமோ ஈதாகும். பிறர்க்கெல்லாம் அது இன்பமெனத் தோன்றலாம்; நமக்கும் இன்பமே வேண்டுமெனும் வேட்கையும் தோன்றலாம். இன்பநிலையிலும் அமரலாம். இன்பந் துய்த்தலோ எள்ளளவும் இல்லை. ஆதலின் இது இன்பமருஞ் செல்வமேயன்றி இன்பந் துய்க்குஞ் செல்வமன்று.

எம்பெருமான் ஈசன் எழில் வேங்கடம்

இவ்வரச செல்வத்தினும் சாலப்பெரிய நிலையை அடைந்தமையாலே இறைவன், பெருமான் எனப் பெயர் பெற்றான். எமக்கு எளிவந்தமையாலே எம்பெருமான் என யாம் அழைக்க எதிர் நின்றான். எமக்கும் பெருமை தருகின்றான். ஒருவன் துய்க்கும் இன்பமருஞ் செல்வமாகாமல் அனைவரும் துய்க்கும் இன்பமேயாம்செல்வம் இயற்கையேயாகும். இயற்கையழகு எங்கும்பொலியும். எழிலார்வேங்கடத்தே எல்லார்க்கும் பொதுவாய் அவ்வின்ப அழகு விளங்குகின்றது. சென்றழியும் தன்மையதாகிய செல்வம் அங்கில்லை. அழியாத திருவுடையான் (ஈசன்) ஆதலினால் அவனை யடைந்தால் சென்றழியாத செல்வநிலை பெறலாம். அரசனுப்ப் பெருமையும் இன்பமும் செல்வமும் பெற்று வருந்துவதினும் திருவேங்கடத்தே திருமாலோடு சிறுபுதராய் நின்று தொடர்பு பெற்றால் அன்பர்களாய பெருமையும், அழகிலூறும் இன்பமும், திருவளர் செல்வமும் பெற்று வாழ்வோம்.

தவமுடைய ளுவேனே

புதராய் மாலடி தோய்ந்த மண்ணை வேரால் முகரினும், ஆண்டவனது உடல்மீது படிந்த நீரைப் பருகினும், அவர்மேல் வீசும் காற்றை உட்கொள்ளினும், இன்பமாம் அன்றே? தவம் செய்யும்போது தனியின்பம் பெறும்வழி ஈதன்றி வேறொன்னை? இதுபோது இந்நிலை கிடைக்காமற்போனலும் பின்னொருகால் புதராதற்கேற்ற நோன்பு நோற்றவனுதலானும் அதுவே சாலும்.

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த ஆறெழுத்தந்தாதி:— முருகக் கடவுளை முழுமுதற் பொருளாக உபாசனை செய்வதற்குறித்தாய் ஷடாக்ஷர மந்திரத்தின் வைபவத்தை அகத்தியரே பாடியுளர் எனக் கருதப்படுகின்ற நூறு செய்யுள் கொண்ட நூல், பென்ஷன் டாக்டர் V. S. அருணசலம்பிள்ளை யவர்களால் விரிவும் தெளிவும் பொருந்திய உரையோடு பதிப்பிக்கப் பெற்றது. விலை 12 அணா.

வி. பி. சார்ஜ் வேறு. கலாநிலயம், வேப்பேரி, சென்னை.

தமிழ்ப் பாடம் 89.

[அஷ்ட பிரபந்தம்.]

[710-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

திருவரங்கத்து மாலை

நறைத்துள வம்புனை நம்பெரு மாள்விற
லுஞ்சொல்வதோ
மறைப்பரி பூட்டிய மாநிலத் தேரிலை
வாளெயிற்றின்
கறைப்பணி நாணுடை மேருவில் லில்லை
கடும்பவனச்
சிறைத்தழ லம்பில்லை யொன்ன ரறுபுரஞ்
செற்றதற்கே. 11.

பதப்பிரிவு:—நறை துளவம் புனை நம் பெருமாள் விறல் நாம் சொல்வதுஓ மறை பரி பூட்டிய மா நிலம் தேர் இல்லை வாள் எயிறுஇன் கறை பணி நாண் உடை மேரு வில் இல்லை கடு பவனம் சிறை தழல் அம்பு இல்லை ஒன்னர் ஆறு புரம் செற்றதற்கு ஏ.

பதவுரை.

(திரிபுரம் அழிக்கும்போது சிவபிரானுக்கு இருந்ததுபோல், கண்ணன்) ஒன்னர் - தன் பகைவர்களுடைய, அறுபுரம் - ஆறு பட்டினங்களை, செற்றதற்கு- அழித்ததற்கு, மறை - நான்குவேதங்களாகிய, பரி - குதிரைகள், பூட்டிய - கட்டிய, மா - பெரிய, நிலம் - பூமியாகிய, தேர் - தேர் ஒன்றும், இல்லை - இருந்ததில்லை; வாள் - வாள்போன்ற, எயிற்றின் - பல்லினது, கறை - விஷத்தையுடைய, பணி - பாம்பை, நாண் - நாணுக, உடைய - உடைய, மேரு - மேருமலையென்னும், வில் - வில் ஒன்றும், இல்லை - இருந்ததில்லை; கடு - வேகம்பொருந்திய, பவனம் - வாயுபகவானையே, சிறை - சிறகாகப்பெற்ற, தழல் - நெருப்பாகிய, அம்பு - அம்புஒன்றும், இல்லை - இருந்ததில்லை; (இவ்விதச் சாதனங்கள் ஒன்று மில்லாமலே அறுபுரங்களை அழித்தாராகையால்) நறை - வாசனையுடைய, துளவம் - துளசிமாலையை, புனை-அணிந்த, நம்பெருமாள்- எம்பிரானது, விறல் - வல்லமை, நாம் - என்போன்றவர், சொல்வதோ - சொல்லக்கூடியதாகுமோ !

விரிவுரை :— சிவபிரானைப்பற்றி ஒன்றும் இச்செய்யுளில் வெளிப்படையாகக் கூறப்படவில்லை யாயினும், குறிப்பாகச் சிவபிரானுக்கும் திருமாலுக்கும்உள்ள வேற்றுமையை இங்கு நினைப்பூட்டித் திருமாலின் உயர்ச்சி பாராட்டப் பெற்றிருக்கின்றதென்பதை எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாம். சிவபிரான் திரிபுர சம்ஹாரம் செய்வதற்கு இப்பூமியைத் தேராகவும், நான்கு வேதங்களையும் அதனிற் பூட்டிய குதிரைகளாகவும், மேருமலையை வில்லாகவும், வாசுகி என்னும் பாம்பை அதற்கு நாணுகவும், திருமாலையே அம்பாகவுங் கொண்டார், என்று சில புராணங்கள் கூறும். (ஆனல் பிள்ளைபெருமாள் ஐயங்கார், தன் திருமாலைச் சிவன் அம்பாகக்கொண்டான் என்றுகூற மனங்கொள்ளாததாலோ யாதோ, வாயுபகவானை இறகாகக்கட்டியுள அக்கினியே அம்பென்று மாற்றிவிட்டார்.) "முப்புரங்களை யழிக்கச் சிவபிரானுக்கு இத்தனைச் சாதனங்கள் வேண்டியிருந்தனவே—எம்பெருமாள் ஒருசாதனமும் இல்லாமல் ஆறு புரங்களை அழித்தனரே, ஆகையால் இவர் அவரைக்காட்டிலும் எத்துணைச் சயபராக்கிரமசாலி பாருங்கள்" என்று ஆர்வத்துடன் மொழிகின்றார் நம் கவி.

பார்க்கப்போனல், அவ்வம்பையும் வில்லையும் சிவபிரான் உபயோகப்படுத்தவில்லை. சிரிக்கத்தான் சிரித்தான் சிரித்தார் ; அவ்வளவில் முப்புரங்களும் சாம்பராயின. திருமாலாவது அறுபுரங்களைப் பொருது வென்றார். சிவபிரான், சிரித்ததே போதும் என்றால், 'நறைக்கொன்றைத் தார்புனை நம்பெருமான் விறல் நாம் சொல்வதோ' வெனச் சிவன்பக்ஷமாக வேறோர் கவி வேண்டுமெனின் பாடவுங்கூடும்.எனினும் வாதிற்கிழுக்கும் புன்புத்தியே யன்றிப் பக்தியென்பதுசிறிதுமில்லாத மற்றையோரைப்போலல்லாமல் பிள்ளைபெருமாள் ஐயங்கார் திருமாலிடத்துள்ள கரைகடந்த அன்பினால் இவ்வாறு பாடுகின்றாராதலால் ஓரம் பேசுகின்றார் என்னுங்குற்றத்திற்கு ஆளாகமாட்டார்.

இச்செய்யுளில் வேற்றுமை அணி என்னும் ஒரு சிறந்த அணி அமைந்திருக்கின்றது. ஒப்புடைய இரண்டினை வேற்றுமைப்படுத்திக் காட்டுவது அதன் இலக்கணம். பொதுவிலக்கணம் இதுவாயினும் இவ்வணியானது பற்பலவிதங்களில் பயின்றுவரும்:—

I. உபமானம் உபமேயம் ஆகிய இரண்டு பொருள்களையும் சொல்லி, அவ்விரண்டிற்கும் உள்ள ஒப்புமையை வெளிப்படையாகக் காட்டிப் பிறகு அவையிரண்டிற்கும் உள்ள வேற்றுமை இன்னதென்றுதெரியச் சொல்லுவது ஒருவகையாகும். "அமுதமே போன்று இனியது பாவாய் நின்மொழி. அமுது கடலிற் பிறந்தது, மொழியோ நின்வாயிற் பிறக்கும்" என்று வருகின்றபோது, அமுதம் என்னும் உபமானமும் மொழி என்னும் உபமேயமும் இனிமையாகிய பொதுத்தன்மையும் கூறிப் பின் அவையிரண்டும் இடத்தாலேயே வேறுபாடு அடைவது காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு யாவுங் கூறப்பட்டிருப்பது போல் வெளிப்படையாக வருகின்ற வேற்றுமை யணியைக் கூற்று வேற்றுமை யணி என்று அழைக்கலாம்.

["கூற்று - சொல்]

இவ்வாறின்றி, "மன்மதன் கரும்புவில் உடையான்; இப்பெருமகன் இரும்புவில் உடையவன்" என உரைக்குங்கால்,அது "இப்பெருமகன் அழகினல்மன்மதனை ஒத்திருக்கின்றான், இவனுக்கு வில் இரும்பு, அவனுக்குக் கரும்புவில்—இதுவே வேறுபாடு" என்ற பொருள்படுகின்றதாயினும், மன்மதனை இவன் அழகினல் ஒத்திருக்கின்றான் என்ற கருத்து வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கவில்லை. வில்லின் வேற்றுமை மாத்திரம் காட்டப்பட்டிருப்பதைக்கொண்டு அழகின் ஒப்புமையைக் குறிப்பாக உணரவேண்டும். இவ்விதம் வேற்றுமை தெரிந்துவர ஒப்புமை குறிப்பாக நிற்கின்ற வேற்றுமையணியைக் குறிப்பு வேற்றுமை யணி என்று அழைக்கலாம்.

II. இனி, கூற்று குறிப்பு என்ற பிரிவை வைத்துக் கொண்டு அவை ஒவ்வொன்றிற்குள்ளும் இரண்டு உட்பிரிவுகள் காணலாம்.

(1) "அமுதமேபோன்று இனியது நின்மொழி; அமுதம் கடலிற் பிறந்தது, மொழியோ நின்வாயிற் பிறக்கும்,'' என்று கூற்று வேற்றுமைக்கு முன்காட்டிய உதாரணத்தில், ஒன்று கடலிற் பிறந்தாலும் மற்றது வாயிற் பிறந்தாலும் அவ்வேற்றுமையால் அமுதத்திற்கும் அவள்மொழிக்கும் உயர்வுதாழ்வு ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. அவையிரண்டும் இனிமையில் சமம் என்றே கருதப்படுகின்றன. எனவே இதனைக் **கூற்றுவேற்றுமைச் சமம்** என்று கூறலாம்.

அவ்வாறின்றி, "அமுதமேபோன்று இனியது நின்மொழி, ஆயினும் விஷத்தொடு தோன்றியது அமுதம், அஃதில்லை நின்மொழிக்கு'' என்று மாற்றினால் ஒப்புமைத்தன்மையைக் காட்டுவதுமல்லாமல் உபமேயமாகிய மொழிக்கு ஒரு உயர்வும் அளிக்கப்படுகின்றது. அவ்வாறே, "மேகம்போல் கைம்மாறு கருதாமல் கொடுப்பார் வள்ளலார், ஆனால் மேகம் குறித்த காலத்திலேயே மழைபெய்யும்; வள்ளலார் எந்நாளும் கொடுப்பார்,'' என்பதிலும் மேகத்திற்கும் வள்ளல்களுக்கும் கொடையாகிய ஒப்புமை வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டுப் பிறகு, மேகம் காலத்தில் பெய்வதாக வள்ளல்கள் எக்காலம் கொடுப்பர் என்னும் வேற்றுமையும் காட்டப்பட்டு, அவ்வேற்றுமையினால் உபமானமாகிய மேகத்தினும் உபமேயமாகிய வள்ளல்களது உயர்வு சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதம் வருவனவற்றைக் கூற்றுவேற்றுமை உயர்ச்சி என்றழைக்கலாம்.

எனினும், சிறப்பினால் ஒப்புமையுடைய இரண்டு பொருள்களில் ஒன்றிற்கு ஒன்று உயர்ந்திருத்தலைத்தான் காட்டவேண்டுமென்னும் நியதியில்லை. தாழ்ந்தவைகள் இரண்டினிற்குள் ஒன்றற்கொன்று பின்னுந் தாழ்ந்திருக்கின்றதென்று வேற்றுமைப்படுத்தினாலும் அதனையும் வேற்றுமை உயர்ச்சி என்றுதான் அழைக்கவேண்டும். "கழுதையைப்போன்ற இழிவினர் கல்லாதவர்; கழுதைக்குப் பொறுமையுண்டு, அதுவுமில்லை கல்லாதவர்க்கு,'' என்னுங்கால், இழிவினால் இருக்கும் ஒப்புமையினும் ஒன்றற்குஒன்று தாழ்மைய[illegible] காணலாம். முன் மேன்மேலுயர்ச்சி [illegible]ணியைப் பற்றிக் கூ[illegible]போது (வால்யூம் 2, 693வது [illegible]க்கம்) சிறப்பாயினும் தாழ்வ[illegible]னும் 'உயர்ச்சி' [illegible]ன்றே கூறவேண்டும் என்று சொல்லியது [illegible]னைவி[illegible]ருக்கலாம். அப்படியே இங்கும், ஏற்றத்தில் ஏற்ற[illegible]ாயினும் சரி, தாழ்வில் தாழ்வாயினுஞ் சரி, காட்டிய [illegible]வற்றுமையால் அது பெறப்படுமாயின் வேற்றுமை [illegible]யர்ச்சி என்பதிலேயே அவ்விரண்டும் அடங்கும்.

(2) இனிக் குறிப்புவேற்றுமையினும் சமம் இருக்க[illegible]ாம், அல்லது உயர்ச்சி யிருக்கலாம்.

"மன்மதன் கரும்புவில்லுடையான், இப்பெருமகன் [illegible]ரும்பு வில்லுடையவன்,'' என்ற உதாரணத்தில் [illegible]ல்லால் வேற்றுமை இருப்பினும் அவ்வேற்றுமை [illegible]ற்றி இருவருக்கும் ஏற்றந்தாழ்வு ஏற்படவில்லை; [illegible]தலால், இது குறிப்புவேற்றுமைச் சமம்.

"மடவாரை யடர்ப்பான் மன்மதன், இவனோ அவர் [illegible]ால் அன்பே உடையன்,'' என்று கூறினால், அழகி[illegible]ால் இருவருக்கும் உள்ள ஒப்புமை குறிக்கப்பெறுவ[illegible]தாடு, காட்டிய வேற்றுமையால் மன்மதனினும் [illegible]வனது உயர்ச்சி ஏற்படுகின்றது. இது குறிப்பு[illegible]வற்றுமை உயர்ச்சி.

"உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலும், கள்ளுக்கில் காமத்திற்கு உண்டு,'' என்ற குறள், இக்குறிப்பு வேற்றுமை உயர்ச்சியணிக்கு ஒரு நல்ல உதாரணம். கள்ளைப்போல் காமமும் களிப்பும் மகிழ்ச்சியும் தரும் என்னும் ஒப்புமை வெளிப்படையாகக் கூறப்படாமையாலும், கள்ளை உண்டே களிப்பும் மகிழ்ச்சியும் அடையவேண்டியிருக்கக் காமம் கண்டும் நினைத்தும் மகிழ்வு தரக்கூடியது என்னும் வேற்றுமை காட்டப்பட்டிருப்பதாலும், அவ்வேற்றுமையால் கள்ளினும் காமத்தின் உயர்ச்சி தோன்றுவதாலும், இது குறிப்பு வேற்றுமை உயர்ச்சி. "தீயினால் சுட்ட புண் உள்ளாறும் ஆறாதே நாவினால் சுட்ட வடு'' என்ற குறளும் இதுவே.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம், கையடைப்படலம் 2-வது செய்யுளாகிய,

தாயமெல் லரியணைப் பொலிந்து தோன்றினன்
சேயிரு விசும்பிடைத் திரியுஞ் சாரணர்
நாயக னிவன்கொலென் றயிர்த்து நாட்டமோர்
ஆயிர மில்லையென் றைய நீங்கினார்

என்பதும், ஐயவணியைத் தன்னுள் கொண்டிருந்தாலும் குறிப்புவேற்றுமை உயர்ச்சி, என்று கூறலாம். ஆயிரங்கண்கள் இந்திரனுக்கு வந்த குற்றமும் தயரதனுக்கு இல்லை என்பது இதனால் காட்டித் தயரதன் உயர்வைத் தோற்றுவிக்கின்றது.

III. கூற்று வேற்றுமைச்சமம் கூற்றுவேற்றுமை உயர்ச்சி, குறிப்புவேற்றுமைச்சமம் குறிப்புவேற்றுமை உயர்ச்சி, என்னும் இந்நான்கு பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றும் இனி இரண்டிரண்டுவிதமாகப் பிரியலாம்.

(1) இதுவரையில் காட்டிய உதாரணங்களிலெல்லாம், ஒன்று உபமானமாயும் ஒன்று உபமேயமாயும் அமைய அவைகளுக்கிடையே உள்ள வேற்றுமைகள் காட்டப்பட்டன. உபமானத்திற்கு உபமேயமாயிருப்பது ஒருபொருள், அவ்வொருபொருள் தனக்கு ஒப்புமையுடைய உபமானத்தினின்று வேற்றுமை அடைகின்றதாயிற்று. அமுதத்திற்கும் சொல்லிற்கும், மன்மதனுக்கும் தலைமகனுக்கும், கூற்றினாலும்குறிப்பினாலும், சமமாகவும் உயர்வாகவும் வேற்றுமை காட்டிய முன் உதாரணங்களில் உபமானத்திற்கு ஒப்புமை உடையதாயிருந்த பொருள் ஒவ்வொன்றே. ஆகையால் அவைகளை ஒருபொருள் வேற்றுமையணி என்னலாம். எனவே முன் சொன்னவைகள் முறையே, ஒருபொருள் கூற்று வேற்றுமைச் சமம், ஒருபொருள் கூற்று வேற்றுமை உயர்ச்சி, ஒருபொருள் குறிப்பு வேற்றுமைச்சமம், ஒருபொருள் குறிப்புவேற்றுமை உயர்ச்சி, என்று அமைவனவாகும்.

(2) முன் சொன்ன உதாரணங்களின், உபமானம் உபமேயம் என்ற இரண்டு பொருள்கள் இருந்தாலும், ஒருபொருள் வேற்றுமை என்று கருதுவது ஏன் என்னும் சந்தேகம் விளையலாம். அவைகளில், கூறிப் பாராட்டவந்த பொருள் உபமேயமாய் நிற்கின்ற வொன்றே. மற்றது இவ்வுபமேயப் பொருளின் தன்மையை விளக்கவந்த உபமானமாக உதவுகின்றதேயன்றி, அவ் வுபமானப்பொருள் பாராட்டப்படவில்லை. அவ் வுபமானத்திற்குச் சமமாயினும் அதனில் உயர்ந்தாலும் கொண்டாடவேண்டி நிற்பது உமமேயப்பொருள் ஒன்றேயாதலால், அன்னவைகளை ஒருபொருள்வேற்றுமையணி என்று அழைக்கின்றனர்.

அப்படிக்கின்றி, ஒரே சமயத்தில் கொண்டாடிப் பாராட்டப்படுகின்ற பொருள் இரண்டாக இருக்கவுங் கூடும். இவைஇரண்டிற்கும் சில தன்மைபற்றி ஒப்புமை இருக்கலாம். இருக்க, அவை இரண்டும் சமமான இருவேறு பொருள்களென்றும், அல்லது ஏற்றந்தாழ்வுடைய இருவேறு பொருள்களென்றும் வேற்றுமையடையலாம். கூற்றிலும் குறிப்பிலும் இது நிகழ இயலும். எனவே, இருபொருள் கூற்று வேற்றுமைச்சமம், இருபொருள் கூற்று வேற்றுமை உயர்ச்சி, இருபொருள் குறிப்பு வேற்றுமைச்சமம், இருபொருள் குறிப்பு வேற்றுமை உயர்ச்சி, என இப்பிரிவும் நான்கு வகைப்படும்:—

(a) "இன்பமயமாகியும், துன்னினரைத் தன்வயமாக்கவும், வேண்டுவோர்க் கெளியதாயும் அமைந்தவற்றுள், கல்வியொன்றுகடவுளொன்று.''—இதனில் ஒன்றற்கொன்று உபமானம் உபமேயம் என்ற கருத்தின்றிக் கல்வி கடவுள் என்னும் இரண்டுபொருள்களும் கொண்டாடப்படுகின்றன. இவைகளது ஒப்புமைக்குக் காரணமாயிருக்கின்ற விஷயம் வெளிப்படையாக இருக்கின்றது. பிறகு, இப்பொதுத் தன்மைபொருந்திஇருப்பினும் பொருள்கள் வெவ்வேறு என்பது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறு பொதுத் தன்மையுடையவாய் வெவ்வேறு பொருள்களென நிற்கின்ற இவை தம்முள் சமமேயன்றி யொன்றற்கொன்று ஏற்றந்தாழ்வில்லாமையுந் தெரிகின்றது. எனவே இது இருபொருள் கூற்று வேற்றுமைச்சமம்.

(b) நிரயம் நீக்கலால், மொழியின் இன்பத்தால், புதல்வரைக் கல்வி ஒக்குமாயினும்; புதல்வரால் வருவதெல்லாம் கல்வியால் வரும், மற்றக் கல்வியால் வருவதெல்லாம் புதல்வரால் வருவதில்லையே.

இங்குப் புதல்வர் கல்வி யென்னும் இருபொருள்களும், நிரயம்நீக்கல் மொழியின்இன்பம் என்னும் ஒப்புமையைக்கொண்டு பாராட்டப்படுகின்றன. அவ்வொப்புமையும் வெளிப்படை. இந்த ஒப்புமை உடைய இப்பொருள்கள் இருவேறு என்பதால் வேற்றுமை அதனோடு நில்லாமல் கல்வியின் உயர்ச்சியும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் இது, இருபொருள் கூற்று வேற்றுமை உயர்ச்சி.

(c) இருநிதி உடையது இமையவர் நாடு; இவ்வுலகம் இருகை வள்ளலெம் மன்னன் உடைத்து.

இமையவர்நாடு இவ்வுலகம் என்னும் இரண்டு பொருள்கள் ஒரு ஒப்புமைப் பொதுமையால் பாராட்டப்படுகின்றன. முன்னிரு உதாரணங்களிற்போல் ஒப்புமை என்னவென்பது இங்கு வெளிப்படையாக இல்லை. சங்கநிதி பதுமநிதி என்னும் இரண்டு நிதிகளும் கேட்டவர்களுக்குக் கேட்டவைகளெல்லாம் கொடுப்பனவாய் விண்ணாட்டில் இருக்கின்றன; அவ்விதமே, இவ்வுலகிலும் இரண்டு கைகளாலும் வரையாது கொடுக்கின்ற மன்னன் இருக்கின்றான், என முதலில்உணர்ந்து, அந்தக்குறிப்பினால் விண்ணுலகிற்கும் இம்மண்ணுலகிற்கும் ஒப்புமையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிவருகின்றது. இவ்விரு உலகிற்கும் ஏற்றந்தாழ்வு ஒன்றும் இதனால் ஏற்படவில்லை. ஆகையால் இது, இருபொருள் குறிப்பு வேற்றுமைச் சமம்.

(d) வண்டுகள் களிப்பன செந்தாமரை, கண்கள் உடைத்து இம்மாதராள் முகம். மாலையில் வாடும் அம்மலர், இவள் முகம் ஒருபோதும் நந்துத லில்லையே.

தாமரையும் மாதர்முகமும் பாராட்டப்பெறுவதாலும், தாமரையில் களிக்கும் வண்டுபோல், இம்முகம் மதர்த்த நோக்கு உடையது என்பது குறிப்பா யிருத்தலாலும், மாலையில் மலர் வாட, இம்முகம் ஒருபோதும் வாடாமையாகிய வேற்றுமை இருப்பதாலும், அவ்வேற்றுமையால் முகத்தினது ஏற்றந் தோன்றுவதாலும், இது முறையே இருபொருள் குறிப்பு வேற்றுமை உயர்ச்சி அணி ஆகின்றது.

IV. ஆதலின் எண்வகைப் பிரிவினை யுடையது இவ்வேற்றுமையணி. இனி, இவ்வெண்வகைகளில் ஒவ்வொன்றும், வேற்றுமையடைவது நான்குவிடயங்களைப் பற்றியதாகலாம். பொருள் இரண்டு என்ற அளவில் வேற்றுமைகாண்பதோடு நிற்பதும், குணத்தினால் சாதியால் தொழிலால் வேற்றுமைகள் தோன்றுவதும், உண்டு:—

i. மலையிற் பிறந்து, மேலோர்தொழ விளங்கி, வையத்து இருளகற்றும் இரண்டினுள், ஒன்று சூரியன், மற்றது தன்னேர் இல்லாத தமிழ். [சூரியன் உதயகிரியிலும், தமிழ் பொதியின் மலையிலுள்ள அகத்தியர் பாலும் பிறக்கலாயின]

ஒப்புமையால் ஒன்றுபட்ட சூரியனும்தமிழும் வெவ்வேறுபொருள்களென்பதன்றி வேறொன்றும் அதன் வேற்றுமைக் காதாரமில்லை.—ஆதலின் இது பொருளொடு கூடிவந்த இருபொருள் கூற்று வேற்றுமைச் சமம் ஆகும். (இவ்விதமே பொருளொடு கூடி மற்ற வகைகளும் வருதற்கூடும்)

ii. உன்னத நிலையினால், அசைவிலா நேர்மையால், குன்றுபோல்வர் சான்றோர். கல்லென் றிறுகிய தன்மையது குன்று, கோமளமானவர் சான்றோர்.

ஒப்புமையால் ஒன்றாகிய குன்றிற்கும் சான்றோர்க்கும் இங்கு வேற்றுமை குணத்தினால் (ஒன்று கடினமானது, மற்றது மெதுவானது) விளைந்தது.

iii. ஈட்டுதற் கரியதும், [illegible]ற்ற வளர்வதும், ஆய செல்வம் இரண்டினுள், ஒன்று கல்வி மற்றது பொருள். கொடுக்கக் குறையும் பொருள், கொடுத்தாலும் கல்வி நிறைவொழியக் குறைவில்லையே.

செல்வத்தில், பொருட்செல்வம் கல்விச்செல்வம் என்று அமைகின்ற சாதிபேதத்தால் ஒன்றற்கொன்று இங்குக் காட்டியபடி வேற்றுமை யடைந்தது.

iV வளமமை செல்வரும் வறிய மாக்களும், கைகளை நீட்டுவார்; ஆயினும் கொடுப்பதற்கு நீட்டுவார் அவர், ஏற்பதற்கே இவர்.

கைந்நீட்டல் என்னும் ஒப்புமையுடைய வள்ளலும் வறியோரும், நீட்டுகின்றதால் புரியும் கொடுத்தல் ஏற்றல் என்னும் தொழிலால் வேற்றுமை அடைகின்றனர்.

V இவைகளன்றி இவ்வேற்றுமையணி, விலக்கியல் தன்மைபெற்றும், சிலேடையோடு கலந்தும்வரும்.

i தண்மையும் அகலத்தோடு ஆழமும் மேதகு பொருள்களும் உடையதேனும் கடல், நண்ணுவோர்க்கு அச்சம் புகுத்தலால் தமிழ்மொழிக் கவியை ஒக்குமோதான்.

இதனில், தண்மை அகலம் ஆழம் பொருட்செறிவு அனைய தன்மைகளால் தமிழும் கடலும் ஒக்குமாயினும், விரும்பினரை அழைத்துக்கொள்ளும் தமிழைப்போலல்லாது, அணுகவருவோர்க்கு அச்சம் விளைவிக்கின்ற கடலினது பெருமை இங்கு விலக்கப்பட்டது. ஒப்புமையோடு ஒன்றற்கொன்று ஏற்றங் காட்டுகின்ற, இருபொருள்குறிப்புவேற்றுமை உயர்ச்சி என்று இதனை எண்ணப்படாது.

விலக்கியல், உயர்ச்சியினின்றுவேறுபட்டது. உயர்ச்சி ஓரளவுவரையில் ஒப்புமையால்வரும் பெருமை இரண்டிற்கும் உண்டென்று காட்டிப் பிறகு பின்னுமோரளவு ஒன்றில் ஒன்று மிகுந்தது என்னும்படி வரும். விலக்கியல், ஒப்புமைக்குரிய தன்மைகள் வாய்ந்த பொருள் இருப்பது இரண்டானாலும், அத்தன்மைகளால் பெருமையடைந்தது ஒன்று என வைத்துக்கொண்டு, மற்றதற்குப் பெருமையே இல்லை என்ன விலக்கி, உபமானமும் ஆகாது அது எனக் கழித்துவிடும்படி வரும். இங்குக் கடல் தமிழை ஒவ்வாதெனக் காரணங்காட்டி விலக்கப்பட் டிருக்கிறது.

ii. மலர்ந்தொசிந்து மன்னன்புயம் மேவுவாள் ஆயினும் இவள் **கோடியாள்** அல்லள்காண்.

மலர்தல் ஒசிதல் முதலிய தன்மைகளால் இம்மாதிற்கும் பூங்கொடிக்கும் ஒப்புமை உரைக்கப்பெற்றது. ஆயினும், கொடியாள் என்பதற்குக் கொடி போன்றவள், கொடிய குணத்தையுடையவள், என்னும் இருபொருள்களையும் சிலேடையாக வைத்து, ஒருபொருளில் கொடியாளாயினும் மறுபொருளில் அது ஆகாள் என்னும் வேற்றுமை அங்கு நிகழலாகின்றது. ஆதலின் இது சிலேடையைத் தொடர்ந்து வந்த வேற்றுமை.

இவ்வேற்றுமை யணியை வடமொழியில் **வியதிரேகாலங்கார** மென்றழைப்பர்.

இவ்விலக்கணங்களை நினைவிற்கொண்டு பார்க்கும்போது "நறைத்துளவம்புனை நம்பெருமாள் விறல் நாம் சொல்வதோ" என்று துவக்கும் இச்செய்யுள், **தொழில் பற்றிவந்த இருபொருள் குறிப்பு வேற்றுமை உயர்ச்சி** அணி ஆவது எளிதில் தெரியவரும். சிவனும் விஷ்ணுவும் இருபொருள்கள். [சிவன் கூறப்படவில்லையாயினும், உலகறிந்த முப்புரம் அவன் எரித்தசெய்தி இங்கு எச்சமாயிருக்கின்றது.]

இவர் ஒன்னார்புரங்கள் செற்றது ஒப்புமை. அது ஒப்புமையென்று வெளிப்படையாக எடுத்துக்காட்டிக் கூறப்பெறுமையால், குறிப்பு.

செற்ற தொழிலை இவ்விருவர் புரிந்தவகையில் வேற்றுமை அமைந்திருக்கின்றது. சிவனுக்கு மேரு முதலிய உதவிகள் இருக்கத் திருமாலோ தனிப்பேராற்றலால் வென்றான்.

இவ்வேற்றுமையால் சிவனினும் திருமால் உயர்ந்தவனாகின்றான். இதுவுமன்றி, சிவன் அழித்த புரங்கள் மூன்றாகத் திருமால் ஆறுபுரங்கள் அழித்தான் என்பதாலும் உயர்ச்சி தோன்றும். இதுவரையிற் கருதினால், மூன்று ஆறு என்னும் அளவுகள் பண்பு அல்லது குணங்களாதலால், குணத்தோடுகூடிய இருபொருள் குறிப்பு வேற்றுமை உயர்ச்சி என்பதும ஒருவாறு பொருந்தும். ஆயினும் தொழிலின் சிறப்பையே மிகுதியாகக்காட்டி இச்செய்யுள் நடப்பதால்அம்மிகுதிபற்றித்தொழிலொடுகூடிய வேற்றுமை என்று இதனை அழைப்பதே தக்கது.

அண்ட புராணம்.

[716 வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

...வெள்ளிமலைச் சிறப்புப் படலம்.

...றையி றைஞ்சித்
முழுதுணர் காசி பன்றான் முனிவரும் மு...
தொழுதிரு கரங்கள் கூப்பித் துகளறு பலையி னேடும்
பழுதறு பானக் காபிப் பண்பெலாம் பகரக் கேட்டோம்
எழுதரு தேயு வென்னு மிலையதன் மாண்பென் னென்றார் 1

என்றவர் கேட்ட லோடும் எழுந்தபே ருவகை பொங்கத்
தன்றிரு வுள்ளத் துள்ளே தாணுவை நினைந்து வாழ்த்தி
வன்றிற னன்று வாய்ந்த வளமிகு தேயி லைச்சீர்
நன்றினி யுமக்கு ரைப்பன் நயந்துகேட் டுய்மின் னென்றான் 2

முன்னமச் சூரன் றன்னால் முரணழி தேவ ரெல்லாம்
கன்னியோர் பாகங் கொண்ட கடவுடாள் கலந்து நின்று
துன்னருமவுணன் றன்னைத்தொலைத்திடுமாற்றற்றிண்டோன்
மன்னிய மைந்தற் றந்து மீட்டெமை வாழ்வி யென்றார். 3

என்றவர் குறையி ரப்ப எளியவர்க் கிரங்கு மீசன்
தன்றிரு வடிவி னுள்ளே தங்கிய தேயுத் தன்னை
அன்றவர் துன்ப நீங்க அருளிமுன் னெழுப்ப லோடும்
நின்றவர் வெருவி யோட கிமிர்ந்தெழு முளரி தன்னை 4

அங்கிநீ தாங்கிச் சென்றே அமலநீர்ச் சரவ ணத்துள்
தங்கியே வளரு மாறு தாழ்த்திடா துய்த்தி யென்னப்
பொங்கியே யெழுந்தன் னேனும் பொறுத்ததைப் போகும் [போது
தொங்கிவீழ் மாலை யென்னச் சோர்ந்தவன் மார்பின் [வீழ்ந்து 5

...த்துறு சிறிதோர் கூறு தழைமலி செடியாத் தோன்றி
...லத்திடை நி... ...ற் றம்மா நிரந்துபல் விலங்கும் புள்ளும்
நலத்ததன் அடைகா யு... நலமிகு நிறமுந் தேசும்
வலத்துடன் மல்கி வாழ மகிதல மிகும்பூ தெய்த 6

நான்பல கழிந்த பின்னர் நளிர்மறைத் திசு கந்தோன்
வானார வணிந்த வள்ளல் மலர்க்கழல் வணங்க வேண்டிக்
கோளறு கயிலை நண்ணிக் கோயிலுட் புகுதும் வேலை
தோளொரு பத்தி னோடு மிரண்டுடைத் தோன்றல் [கண்டான் 7

மற்றவன் தன்னைப் பாரா துட்செலக் கண்ட மைந்தன்
சற்றுளங் கருகி வேதன் தருக்கினைத் தவிர்க்க வெண்ணி
அற்றமில் காவ லாள ரனுமதி யின்றி யுள்ளே
உற்றிடு மொருநீ யாவன் நின்றெனக் குரைத்தேகென்றான்

என்றவன் வினவ லோடும் ஈரிரு முகத்தோன் நானே
பின்றவி லுலகம் யாவும் படைத்திடு பிரம னென்ன
நன்றவ னாயி னிந்த நறுமண விலையா தென்று
நின்றெனக் குணர்த்தி யப்பால் நினைத்தது செய்வா [யென்றான் 9

அயனுமற் றதனை வாங்கி ஆய்ந்தறி நாசி நான்கின்
நயனங்க ளிரண்டு நான்கின் நோக்கியு மோர்ந்து மோரான்
பயமுடன் பதிலொன் றீயான் பனித்துடல் வேர்த்து நின்
சயமிகு வாகை வீரன் சலத்தினை யுன்னி யஞ்சி [றான்

நின்றவன் றன்னை நீயித் தொழினிகழ்த் துரிமைக் காகாய்
என்றயன் றலையிற் குட்டி இருஞ்சிறை யிட்டுத் தானே
அன்றுதொட் டவனதாகு மருந்தொழிற் சிருட்டி தன்னைத்
தன்றிருச் சத்தி யாலே சண்முகன் தானே செய்தான். 11

உண்மையிஃ துணர்ந்திடாதே குடிலையின்பொருளையோரா
வெண்மையின் காரணத்தால்விரிஞ்சனைச்சிறைசெறித்தான்
கண்மையில் கந்த னென்று கழறுமோர் கதையு முண்டு
நுண்மையி னூல்க ளாய்ந்து மெய்மையயார் நுனிக்ககிற்பார்.

பின்னதை யுணர்ந்த வீசன் பிள்ளையை யருக ழைத்து
நன்னய மொழிகள் கூறி நான்முகக் கோவை யென்னீ
வன்னெடு சிறையில் வைத்த காரண மென்ன மைந்தன்
அன்னவனறியாமையோ டகந்தையுமெடுத்துச்சொன்னான்.

மூவிரு முகங்கள் கொண்ட முருகன்றன் மாற்றங் கேட்டுச்
சேவரு தேவ தேவன் சிறுவனை ஐய நீதான்
பூவரு புலவ னோராப் புத்திலை யிதனின் றேற்றம்
மேவரு தன்மை யாதி அறிதியேல் விண்டி டென்றான் 14

வேறு

தந்தைதனை யிவ்வாறு கேட்டிடலுந் தனிக்குமரன்
தருக்கி னோடும்
இந்தவிலை யியல்பினையுங் குணங்களைக்கொள்
முறையினையு மிதற்கு வாய்ந்த
சந்தமலி யதிபலையாம் விஞ்சையையுஞ் சாற்றிடுவன்
செவியைச் சாய்த்து
வந்தனைகொள்குருவெனவே யெனைமதித்துவணக்கமுடன்
கேணீ யென்றான்.

வான்மகிழ வந்துதித்த வள்ளலைத்தன் மார்பணைத்து
மடிமேல் வைத்துப்
பான்மணக்கு மவன்வாயி னென்றருகே செவிசார்த்திப்
பரமன் கேட்பத்
தேன்மணக்குந் தேயிலையின் திறலனைத்து
மினிதுணர்த்தித் தேசி னோடும்
ஊன்மணக்க வளமுதவும் அதிபலையு மோதியிட்டான்
கார்த்தி கேயன். 16

வேறு

அன்றதைக் கேட்ட வண்ணல் ஐம்மின் நயந்து வேண்டித்
துன்றிய சிறையி னின்று வேதனை விடுவித் தன்னோன்
புன்றுயர் தீரும் வண்ணம் பொருந்துநல் விருந்த தாக
வென்றிசேர் விஞ்சை யோடு தேயிலைப் பானந் தந்தான் 17

விருந்தளித் தயனைப் போக்கி விமலனுந் தன்னோர் கூறாப்
பொருந்திய தேவி யோடும் புதியவப் பானந் தன்னைத்
திருந்திய வமுதா மென்றே தேர்ந்தனு தினமுந் தவ்வா
தருந்தியேமகிழ்ந்துமேவிக் கயிலையினமர்ந்திட்டானால். 18

வேறு

அகலிகையின் பொற்பதனால் அலசிடுமெய் யமரர்பதி
இகலியமுப் புரஞ்செகுத்த இறையவன்றன் னடிபணிந்து
புகலுனக்கு நானெனவே புலம்பிமிக வழுதிடலும்
பகலவன்றன் றேசளிக்கும் பானமதாந் தேயிலையை. 19

சதமகனுக் குவந்தருளித் தினந்தவறா திருபொழுதும்
இதனைமுறைப் படியருந்தி னெழில்தழைத்த மேனியுடன்
மதவலியும் மிகப்பொலிந்து வாழ்ந்திடுவை யெனப்பகர்ந்து
இதமிகுந்த அதிபலையு மீசனவற் கீன்றளித்தான். 20

இந்திரனு மருந்தெனவே யதையருந்தி யிழந்திடுதன்
சௌந்தரமு மனமகிழ்வுந் தளர்வரிய மெய்ந்நலனும்
முந்தையினு மும்மடங்கு மிகுந்திடவே முன்றனக்குச்
சொந்தமெனும் நல்லழகைத் துய்ப்பதனை மறந்தொழிந் [தான். 21

வேறு

பின்னவன் றிசையை நண்ணி பெருந்திறற் காதி மைந்தன்
துன்னருந்தவத்தை யாற்றத்துணிந்ததைத் தொடங்குகாலை
மின்னிடை வாட்கண் வேய்த்தோண் மேனகை யெனும் [விண்மானை
மன்னவன்கருத்தைமாற்றத் தூண்டினன்வானோர்கோமான்

கன்னிதன் கண்க ளோடு காமன்றன் கணைகள் பாய
தன்னிலை தவிர்ந்து நாளுந் தணப்பறு காதல்கூர
மின்னிக ரிடையி னாளைப் பல்பகல் விடாது புல்லி
உன்னிய தவத்தை நீத்துக் கோசிக னுறைந்தா னங்கே 23

பின்னவ னறிவு வந்துப் பேர்க்கலாச் சாப மீந்து
நன்னுத லவளைப் போக்கி நற்றவ முனுற்றக் கண்டு
பின்னிய சடையான் தோன்றிப் பெருகிடு கருணை யாலே
மன்னிய விஞ்சை யார்தே யிலையினை வரமாத் தந்தான் 24

ஆங்கதை யவனு முண்டு நெடுந்தவம் பலவு மாற்றித் [த்
தாங்கழல்வேள்வியொன்றைத்தான்செய்துமுடிக்கவேண்டி
தீங்கிழை யரக்கர் புக்குச் சிதைத்திடா ததனைக் காக்கப்
பூங்கழற் றயா தன்றன் புத்திரர் தம்மைக் கொண்டான் 25

தீயரா மரக்கர்ச் செற்று வேள்வியைக் கா...ஙு மாறு
தேயிலைச் சாரச் தன்னைத் தி...ருந்திய விஞ்சை யோடுந்
தூயதாம் பானம்...ணர்க்கச் சுந்தரக் குமரர்க் கீந்து
மூவிரு நாளி லந்த மாமக முடித்திட் டானே. 26

சரவண பவனைப் போலத் தாவரு சத்தி யோடும்
அரனவ னுடலிற் றோன்று மாரிலை யிதன்றன் பேற்றால்
உரனுடை முனிவர்வானோர் ஒளியுற வாழ்ந்தா ரென்றால்
பொருவரு மிதன்றன் சீரைப் புகழ்ந்திட வல்லார் யாரே27

ஈங்கிதன் மகிமை யெல்லா மியம்பிடக் கேட்டோர் தாமும்
நீங்கரு போகந் துய்த்து நித்திய விமலன் வாழும்
ஓங்குயர் கயிலை தன்னை உறுவது திண்ண மென்றால்
ஆங்கதை யருந்தி னோர்கள் அடைபல னறைய லாமோ 28

189072

கம்ப ராமாயணம்

பாலகாண்டம்

17. உண்டாட்டுப் படலம்.

இயற்கையுங் குறிப்பிஞெ லியங்கிய சித்திரம்.

காவிய நூல்களிற்குள் நுழைந்துபார்த்துப் பண்டைக்காலப் பழக்கவழக்கங்களை அகழ்ந்துவரும் ஆராய்ச்சிகாரர்களது கால்கள் வழுக்கவும், மதுவிலக்குப் 'பிரசாரகர்கள்' மாளாத் தொல்லையிது எனக் கையற்றுநிற்கவும் இப்படலம் அமைந்துளது. பொழிலும்புனலு மாடியாங்கே அரையன்ற னனீகத்துளார்க் கந்நாட் பொழுதுபட்டதால் உண்டியென் றெடுன்றமவ ரன்றருந்தக்காண்கிலம். இன்னவரிங்கு விளையாடுவதுகண்ட வெய்யவன் தானும் அன்னது காதலித்தான் என மீனவேலையை எய்தினன். எய்துதலும் இந்துவும் வந்து தோன்றவே,

714ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வெண்ணிறை நறைநிறை வெள்ள மென்னவும்
பண்ணிறஞ் செறிந்திடைப் பரந்த தென்னவும்
உண்ணிறை காமமிக் கொழுகிற் றென்னவும்
தண்ணிறை நெடுநிலாத் தழைத்த தெங்குமே.

[வெண்மை நிறமமைந்த மதுவானது பெருகியது போலவும், செவிப்புலனிற்கே உரியதாகிய இசையானது கட்புலனும் காணும்படி ஒரு நிறம்பெற்றுப் பரவியதுபோலவும், அங்கிருந்தவர் மனத்தில் நிறைந்திருந்த காமம் மிகுதியாகிப் புறத்திலும் வழிந்ததுபோலவும், குளிர்ச்சியுடைய பெருநிலவு எங்கும் தழைக்கலாயிற்று]

பண்களும் காமமும் நிறத்தோடு தோன்றுமெனின் அத்தோற்றம் மதுவின் பெருக்கனைய இந்நிலவின் தோற்றத்தை யொக்குமென இயம்பியபின், வெண்மதி புரியும் தொழில்களைப் பகர்பவராய்க் கம்பர்,

கலந்தவர்க் கினியதோர் கள்ளு மாய்ப்பிரிந்
துலந்தவர்க் குயிர்சுடு விடமு மாயுடன்
புலந்தவர்க் குதவிசெய் புதிய தூதுமாய்
மலர்ந்தது நெடுநிலா மதனன் வேண்டவே.

[நாயகனும் நாயகியும் சேர்ந்திருப்பாராயின், அவர்களை மகிழ்விக்கின்ற கள் போன்றும், பிரிந்து வாடியிருப்பாராயின் அவர் உயிரைச் சுடுகின்ற விஷம்போலவும், ஊடலால் அகன்றிருப்பவர் கூடும்படி உதவிசெய்யும் ஒரு தூதுபோலவும், மன்மதனுடைய வேண்டுகோளுக் கிணங்கிச் சந்திரன் மலர்ந்தது]

என அமையக் காட்டுகின்றனர். கள்ளும் பண்ணும் காமமுமாய் நிகழவிருக்கும் இப்படலத்தின் செய்திகளுக்கு ஏற்றதோர் தோற்றுவாய் ஆகும்வண்ணம் மதியத்தினுதயத்தை யுரைக்குமிது கம்பரிற் புதுமையன்று. ஒரு படலத்தின் முதலிலேனும், அல்லது இடையிலாயின், வருக்கவரும்செய்திக்கு முதலாகவேனும், ஆறு மலை இரவி மதி அனைய இயற்கைப் பொருள்களைக் கம்பர் வருணிக்குங்கால், அவ்வருணனை அங்கு நிகழ்கின்ற செய்தியின் தன்மையையும் பாத்திரங்களின் மனநிலையையும் தன்னுட் குறிப்பினுல் கொண்டதாகவே பெரும்பான்மை அமைவதாகின்றது. தெரியக்கிடக்கின்ற தற்குறிப்பேற்றத்தை நினைத்திது செப்பினேம் அலோம். கவி, தன்னுடைய குறிப்பை இயற்கைப்பொருள்களின்மீதேனு மியற்கையாய் நிகழ்கின்ற செய்திகள்மீதேனும் ஏற்றித் தன் கூற்றுகவாவது பாத்திரங்களின் வாயிலாகவாவது அமைத்தியம்புந் தற்குறிப்பேற்றம் போலல்லாது, பாத்திரங்களின் மனநிலையையும் நிகழ்ச்சியின் தன்மையையும் தானே யேற்று அவைகளுக்கிணங்க இயற்கைப்பொருள்களை வருணிக்கும் இம்முறை, கம்பர் திறத்திலேயே சிறப்புறத் தோன்றக் காண்கின்றேம். கோசிகனுடன் சென்ற இராமனை மிதிலையின்பால் எய்துவிக்கும் அகலிகைப்படலத்தின் முதற் செய்யுளில், கம்பர்

அலம்பு மாமணி யாரத்தோ டகிலளை புளின
நலம்மெய் பூண்முலை நாகிள வஞ்சியா மருங்குல்
புலம்பு மேகலைப் புதுமலர்ப் புனையறற் கூந்தல் [தார்
சிலம்பு சூழுங்காற் சோணமாந் தெரிவையைச் சேர்ந்

[மணற் குன்றுகளென்னும் முலைகளையும், கொடியாகிய இடுப்பையும், சப்திக்கின்ற அலைகளை மேகலையென்னும் ஆபரணமாகவும், அறலைக் கூந்தலாகவும் பெற்றுச் சிலம்புசூழ்ந்த காலையுடைய சோணை என்னும் பெண்ணை அடைந்தனர்—என்பது இச்செய்யுளின் கருத்து.]

என்று சோணையாற்றை, சிலேடையை உறுப்பாகப் பெற்ற உருவகத்தால் ஓர் தெரிவையாக வருணித்தார். பல வாண்டுகளுக்குப்பின் இவ்விராகவனே சீதாபிராட்டியுடன் தொலையாத கானகம் நடந்த வந்நாள் பஞ்சவடி செல்லுங்கால்,

புவியினுக் கணியா யான்ற
பொருடந்து புலத்திற் றாகி
யவியகத் துறைக டாங்கி
யைந்திணை நெறி யளாவிச்
சவியெனத் தெளிந்து தண்ணென்
றொழுக்கமுந் தழுவிச் சான்றோர்
கவியெனக் கிடந்த கோதா
வரியினை வீரர் கண்டார்

என்று அவர் எதிர்ப்பட்ட கோதாவரியினை, சூர்ப்பனகைப்படலத்தின் அம்முதற்செய்யுள், தெளிவுடைச் சான்றோர் கவிக்கு உவமைப்படுத்தி வருணிக்கும். இம்விவகை ஒருவயின் தெரிவையாயும் மறுவயின் கவி எனவும் ஆறு வருணிக்கப்பெற் றிருக்கின்றது. இவை இரண்டும் கவிக்கூற்றே, உத்பேரைக்ஷயு மில்லை. எனினும், இளமைமாறி விடைப்பருவம் புகுகின்ற செவ்வியில் இருந்தஇராமனுக்குச் சோணையாற்றினது அழகு ஓர் தெரிவையின் நலங்களை நினைப்பூட்டி நிற்குமென, அவன்குறிப்பைத் தானேற்றுக் கம்பர் வருணனையை இவ்விதம் அமைத்தனர். இதுகாறும் இராமன் அழகினது உருவத்தையே ஆயுந்தன்மையனு யிருக்கின்றனன்; ஆதலின் இந்நதி நங்கையர்க் குருவகமாயிற்று. அழகொடு நெருங்கிப் பயில்வதான் வருமின்பத்தை மங்கையர்க் கரசியாம் சானகியை எய்தியபின்னரே அநுபவித்துணர்தற் குற்றவனுயினன். அவளும் செஞ்சொற் கவியின்பம் ஆயவள்; அன்னவளை அடைந்து பலவாண்டுகள் அவளதுஅழகினின்பத்தை யுணர்ந்த மனநிலை எய்தியவனுய் இராமன் கோதாவரிக்கரை சேருநாள் இருந்தானுதலின், அவனுக்கு அன்று அந்நதி சான்றோர் கவியெனத் தோன்றுமெனும் முறைமையால், அவன் குறிப்பைத் தானேற்றுக் கம்பர் இங்குக் கோதாவரியைக் கவியே போன்றதாக்கினர்.

இன்னபடியே, இவ்வுண்டாட்டுப் படலத்தைத் துவக்குகின்ற நிலவின் வருணனை, கள்ளும் காமமும் பண்ணும் அளாவிய மனத்தினராய்ப் பயில்வதற்குள இம்மாந்தர் மனத்தையும், அம்மனத்தான் புரிவதாம் ஊடல் கூடல் முதலிய தொழில்களையும் தன்னுட்கொண்ட தன்மைத்தாயது. பலபடநிலவைப் புனைந்துரைக்கு மிது உண்டாடஇருக்குமவர் குறிப்பிற்கே பொருந்துவதாக அதனைக் கம்பர் தன்னதாக்கிக் கொண்டனர். இந்நிலவின் தோற்றத்தையே இக்கவிஞர் முன்னும் பின்னும் உரைக்கலாகின்ற இரண்டொரு பாசுரங்களை ஆராயுங்கால், இவ்வகை இடமாறிக் குறிப்பேறுவதன் அமைதி தெள்ளிதின் புலப்படும். நாம் காட்ட விழைகின்ற இரண்டினுள் ஒன்று இக்காண்டம் மிதிலைக்காட்சிப்படலத்திலுள்ளது. மற்றது அதற்குஆறுயிரம் விருத்தங்களுக்கப்பால் உயுத்தகாண்டத்தில் இலங்கைகேள்விப் படலத்திலுளது.

கருங்கடற் பள்ளியின் கலவிநீங்கி அயோத்தியில் வந்தவதரித்த எமதையனை, மிதிலையிற் போந்தமர்ந்துள திருவின்பால், மும்மையு முணரவல்ல கோசிகன் கொணர்ந்து விட்டான். இவ்விருவரும் பொதுநோக்கு மெதிர்நோக்கு மாடி மாறிப்புக் கிதயமெய்தி ஒருங்கிய இரண்டுடற் குயிரொன் றாயினர். மெய்வலி யரக்கரால் நலிவுண்டு விண்ணும் மண்ணும் இனிச் செய்தவம் இழக்க வேண்டுவதில்லை. அவ்விரு தலத்தும் இருந்த மெய்யறி புலமையோ ரிதனையறிவர். அற்றைநாள் இச்செய்தியை விசுவாமித்திரன் சதானந்தனிடம்,

வடித்த மாதவ கேட்டியிவ் வள்ளல்தான்
இடித்த வெங்குரல் தாடகை யாக்கையும்
அடித்தென் வேள்வியும் நின்னன்னை சாபமும்
முடித்தென் நெஞ்சத் திடர்முடித்தான்

என்று கூறிப் பாராட்டுகின்றான். மெய்யறிவுடைய கோசிக னனையோர்க்கும் அமரர்க்கும் இப்பெருநலம் தெரிந்ததேபோல் நல்லுணர்வுடைய மக்கள்பாலும் இவ்வுணர்ச்சி நிகழ்ந்திருக்கும். அவர் அறிந்திலரேனும் இவர் உணர்ந்திலரேனும், [illegible] ருண்டமேனியர் இரண்ட செய்கையர் [illegible] க்கரால் விளையப்பெறுள ஈருலக இன்னல் [illegible] போகின்ற நிகழ்ச்சி [illegible] வல்லியினித் தீர்ந்தகலப் [illegible] மாடத்தி [illegible] பொய்யன்று. சீதையை இராமன் கண் [illegible] கண்ணுற்றநாள் முனிவர் அமரர் முதலாய [illegible] மனநிலையின்னது; இக்காட்சியால் நேர்வதற்குள அரக்கரின் அழிவும் திண்ணம். குறிப்பால் இதுவென்று உணரவல்ல அவர்களது குறிப்பைக் கம்பர்தான் ஏற்றுக்கொண்டனர்; பின்னுள நிகழ்ச்சியையும் நினைத்தனர். அவ்வாறு ஏற்று நினைத்து,

வண்ண மாலை கைபரப்பி
உலகை வளைந்த இருளெல்லாம்
உண்ண எண்ணித் தண்மதியத்
துதயத் தெழுந்த நிலாக்கற்றை
விண்ணு மண்ணுந் திசையனைத்தும்
விழுங்கிக் கொண்ட விரிகன்னீர்ப்
பண்ணை வெண்ணைச் சடையன்தன்
புகழ்போ லெங்கும் பரந்துளவால்

என்று அற்றையமாலை மதிய முதயத்தெழுந்த நிலவொளி, உலகைவளைந்த இருளெல்லாம் உண்ண வெண்ணி எழுந்த பெற்றியதாயிற்று.

சீதாபிராட்டியைச் சிறைமீட்க இராமன் தன் வானர வீரர்களோடு கடலின் மறுகரை வந்திறுத்துளன். "சானகியினழகில் சிக்குண்டுழலும் நீ இதனல் நின்திருவிற் கிறுதி காண்குவாய், இராமனை வெல்வது எவ்வாற்றாலும் இயல்வதன்று" என வீடணன் இராவணனுக்குஉரைத்தவாற்றால், இராவணன் தனக்கு நாசந்தான் வந்துற்றதோ என ஒருசாலயிர்ப்பதும், குரங்கும் நாரும் தன் ஆற்றலிற் கொருபொருளோவென மறுசால் செருக்குவதுமாய சிந்தையனுயினன். அரக்கர்கோன் மனநிலை இன்னபடி யமைந்த வந்நாள் மாலை,

ஒன்றுமுட் கறுப்பினே டொளியின்வா ளூரீஇத்
தன்றனி முகத்தினு லென்னைத் தாழ்ந்தற
வென்றவ டுணைவனை யின்று வெல்குவேன்
என்றது போலவந் தெழுந்த திந்துவே

[தன் ஒப்பற்ற முகத்தினுல் என்னைக் கெடுமாறு வென்றவளாகிய சீதையின் நாயகனை 'இன்று வெல்வேன்' என்றதுபோல் சந்திரன், உள்ளே பொருந்திய கறுப்பினேடும் (கோபம், களங்கம்) தன் கிரணங்களாகிய வாளை உருவிக் கொண்டு எழுந்தது]

உன்று காட்டினர் கம்பர். இங்கு இராவணன் கருத்தே இந்துவின தாயிற்று. சந்திரன் இராவணன் இருவரும் சீதையின் தனிமுகத்தழகினுல் தாழ்ந்தற வெல்லப்பட்டு அதற்காக அவள்கொண்கனை இன்று வெல்வேம் என எழுந்தவரா யிருக்கின்றனர். இச் செய்யுளின் ஈற்றடியை மாத்திரம் சிறிதுமாற்றி,

ஒன்றுமுட் கறுப்பினே டொளியின்வா ளூரீஇத்
தன்றனி முகத்தினு லென்னைத் தாழ்ந்தற
வென்றவ டுணைவனை யின்று வெல்குவேன்
என்றன னிராவண னெழுந்தன னன்றரோ.

['உள்ளே பொருந்திய கோபத்தோடு தன் ஒளிபொருந்திய வான்போன்ற நெற்றியைச் சுளித்து [illegible] முகத்தினுல் என்னைத் தாழ [illegible] தன் ஒப்பற்ற யின் கணவனை [illegible] மையடையும்படி வென்ற சீதை அற்றை [illegible] ன்று வெல்வேன்' என்று இராவணன் [illegible] தினம் மந்திராலோசனை முடிந்து எழுந்தான்]

எனப் பாடி பொருள்கொண்டால் அது முற்றிலும் அற்றைநாள் நிகழ்ச்சிக்கும் இராவணன் இருந்த நிலைக்கும் பொருந்தியிருக்கின்றதென்பதைக் காணலாம். ஆதலால், இங்குக் கம்பர் தன்னுடைய குறிப்பைச் சந்திரன்மீது ஏற்றுது, இராவணனுடைய குறிப்பைச் சந்திரன் ஏற்கும்படி செய்திருக்கின்றுரென்பது வெளிப்படை.

இவ்வகையில், கலந்தவர்க்குக் கள்ளாய வெண்மதி பிரிந்துலந்தவர்க் குயிர்சுடும் விடமாயிற்று என்னக் கம்பர் இப்படலப் பொருளிற்கேற்ப வருணித்தாரேனும், அது அவர் கற்பனையன்று. சிலப்பதிகாரத்தில்,

கூடினர் பானிழலாய்க் கூடார்பால் வெய்யதாய்க்
காவலன் வெண்குடைபோற் காட்டிற்றே—கூடிய
மாதவிக்குங் கண்ணகிக்கும் வானூர் மதிவிரிந்து
போதவிழ்க்குங் கங்குற் பொழுது.

என்று இளங்கோவடிகள் பாடிய வெண்பாவே கம்பருக்கு இக்கருத்தைத் தந்தது என்று கொள்ளலாம்

கருத்து அங்கிருந்து கொண்டதேனும் இடம்பார்த்து அதனை அமைத்துவைத்த கம்பர் திறம் சிறியதன்று. ஸ்ரீமான் R. P. சேதுப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய 'சிலப்பதிகார நூல்நயம்' என்னும் புத்தகத்திற்கு மதிப்புரை வரையுங்கால் இக் கலாநிலயத்தின் ஆசிரியர் (1 வது வால்யூம், 414-வது பக்கம்) இவ்வெண்பாவை ஆராய்பவராய்ப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:-

இளங்கோவடிகள் இச்செய்யுளில் கையாண்ட உவமையின் அமைதி புலப்படுவது எளிதன்று. முதலாவது, காவலன் குடை கூடினார்க்கு இன்பத்தைத் தருமெனினும் கூடாதார்க்கு அது துன்பத்தைத்தருவது எங்ஙனம். கூடாதார் என்பதற்கு இருபொருள் கொள்ளலாம்; ஒன்று குடையின்கீழ் வந்து சேராதவர், மற்றது பகைவர். தன் கீழ் வந்து சேர்ந்தவர்க்கு நிழல் அளிக்கக் குடையால் இயலுமேயன்றி மற்றவர்க்கு வெய்யிலாய் வருத்த இதனாலாகாது. மற்று, இக்குடைகீழ் ஒதுங்காதாரனைவரும் வெயிலிலே நிற்கவேண்டும் எனும் நியதியுளதோ. பகைவர் என்னும் பொருளில் கொள்ளினும் அவர்களைக் காவலன் ஒறுத்தல் குடையாலன்று. காத்தளித்தல் ஒன்றே குடையின் குறியுங் கருமமுமாகும். குடைகொண்டு பகைவரை மோதுவான் அரசன் இல்லை. பகைவர்க்குத் துன்பத்தைவிளைப்பது படைக்கலங்கள். குடையொரு படையன்று. ஆதலால், மதி கூடாதார்க்கு வெய்யதாய்க் காட்டியதுபோல் குடை எவ்வாறு காட்டியதென்பது விளங்கவில்லை. இது ஒன்று மாத்திரமேயன்று. கூடார்பால் வெய்யதாய்க் குடை காட்டுமென்றே கொள்வோமெனினும் அக்குடை, நிழலும் வெயிலும் ஆவது தன்கீழ் வந்து கூடியவர்க் கேயாம். வேறிருவர் தம்முள் கூடினார் கூடாதார்க்கன்று அது வெயிலும் நிழலும்போல் விகற்பமாவது. மதியின் செயல் அவ்வாறன்றே. நிலவில் வந்தவர்க்கு நிழலும் வாராதார்க்கு வெய்யிலும் சந்திரன் அளிக்குமென்று எவரும் நினைத்திலர். காதலர் தம்முள் கூடியக்கால் இன்பமும் பிரிந்தக்கால் துன்பமும் செய்கின்ற சந்திரனுக்குத் தன்னோடு கூடியவர்க்கு இன்பத்தையும் கூடாதவர்க்குத் துன்பத்தையும் தருகின்ற குடையை உவமையாய்க் கூறுவது எவ்வாறு அமையும்! இருவிதத்திலும் பொருத்தம் பிறழவோர் உவமையை இக் கவிவாணர் கையாள்வரோ என்னும் திகைப்பும், மற்று எம் அறியாமையால் அவ்விதந் தோன்றுகின்றதோ என்னும் ஐயமும் பிடித்தூர்த ஒரு பாற்படாது ஊசலாடும் எம்முள்ளம்."

ஆசிரியர்க்கிங் குற்றவைய மொருவழி நிகழக்கூடுமெனினும், கூடினார் கூடார் என்பதைக் குடையுடன் சேர்க்காது "காவலனைக் கூடினார், கூடார்" எனக் கொள்வோமாயின் குடை, வேறுநின்று மதியமேபோல் அவர்களுக்கு நிழலும் வெயிலும் ஆவது பொருத்தமுடைய செய்தியாகும். அப்பொழுதும், கூடாதார்க்குக் குடை வெயிலாமாறு விளக்குதற்கு வலிந்துசில பொருள் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் எஞ்சி நிற்கின்றதென்பதுண்மை அழகிருக்குமிடந்தோறும் அருத்தியுடன் ஆராயுங் கம்பர்பெருமான் அச் சிலப்பதிகாரச்செய்யுளினின்று மதியின் செயலை மாத்திரம் எடுத்துத் தமது நூலில் திகழ்வுறப்பெய்து கொண்டனர்.

உடலும் மனமும்

என்பு தசையாதிகளினலான யாக்கை எனப்படுவது மனம்என்னும்அரையனின் ஆட்சிக்குட்பட்டு அவன் கைச் செங்கோல் ஆடியவண்ணம் அல்லது கட்டளையிட்டவண்ணம் சுழன்றுவரும் ஒரு பம்பரம் போன்றது. [illegible] கைத்திறத்தின் வண்ணம் பம்பரம்சுழல்தல் போன்று மனம் வி[illegible]து நலமாயினும் தகவுடைத்தாயினும், அல்லாமல் இழிபு[illegible]த்தாயினும் அவ்வண்ணமே யாக்கை செல்லுகின்றது. [illegible]கிரவனை மேகம் பற்றியக்கால் ஒளி கடிதின் மறைதல்போலும், ஒண்மலரைக் கசக்கி எறிந்தக்கால் விரையும் அற்றுப் போதல்போலும், உயிர் ஒன்றையே ஆதரவாகக் கொண்ட மனம் அல்லது ஆன்மாவைக் கூற்றுவன் கைக்கொண்டக்கால் உடலும் மாய்ந்து பயனற்றுத் தீக்கிரையாகவோ மண்ணோடு மண்ணாய்க் கலக்கவோ செய்கின்றது.

இனி, மனம் தீவழிச் செல்வதும் உண்டு, நல்வழிச் செல்வதும் உண்டு. எப்பற்றையும் துறந்தவர் நல்வழியென நாடுமப் பேரின்பவாழ்வு என்பது, இந்நிலவுலகிலுள்ளஎல்லாவற்றையும் சதமிலையெனமறுத்துத் தபோவழி நின்று, மனனை ஒரு நிலைப்படுத்திப் பரமன் பதாம்புயத்தையே நாளும் நண்ணும் விழைவு தவிர வேறோர் விருப்பம் அற்றவராய் நிற்றல். அது சாமானியமன்று. இவ்வையத்தோடு ஒட்டிக் குறளார் வகுத்த வண்ணம் யாவற்றினும் சிறந்ததாய இல்லறவாழ்வை மேற்கொண்டொழுகுவார் தத்தம் மனனை வகைப்படுத்தவேண்டிய பாங்குகள் சிலவுள்ளன. மனமும் உடலும் மேற்கூறியவண்ணம் மிக்க ஒற்றுமைப்பாடுடையனவாகலின் மனம்நெறிவழி நின்றாலன்றி உடலும் இயல்குன்றிப் பாழேயாகும். பின்னர் நாம் உலகில் இயங்குவதும் பயனற்று, "நெட்டுயிர்ப் புற்ற பிணம்" என்று கூறிய வளவே யாகும்.

நல்ல பழக்க வழக்கங்களைக் கைபாட வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். சுகாதாரத்திற்குப் பொருந்திய முறைகளைப் பெரியார் வகுத்தவண்ணம் மேற்கொ[illegible]வரும்ஒருவன் சுகத்தைப்பற்றிக் கவற்சிமிகக் கொள்வதற்கு அ[illegible]வசியமுண்[illegible]. சுகம் இவனை நாடி வரும். ஆனால் இவ[illegible] சுகத்தின்பால் பேராவல் பூண்டு சுகம் சுகம் என்ற க[illegible]லையே பெருங்கவலையாய்க்கொண்டு திரியலுற்றானால் [illegible]க்கவலையே இவனுக்குச் சுகக்கேடாய் முடியுமன்றோ! ஆக[illegible] சுகத்திற்கும் சுகக்கேட்டிற்கும் மனமே காரணமாய் நிற்கின்ற தன்மை அறியக்கிடக்கின்றது.

இதன் திருட்டாந்தமாய ஓர் சிறுகதை ஈண்டுக் கூறுவாம். சுகத்தை விரும்பி உடலைப்பேணும் ஒருவன் அதிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாய்க் காலத்தைக் கழித்துவருவானாகித் தான் உண்ணும் உணவிலும் கூட மிகுந்த ஐயம் கொண்டு, உற்றுநோக்கியும் பலமுறை சோதித்துமே பின்னர்ப் புசிப்பான் ஒருநாள் இவ்விதம் உண்ணுங்காலை, பல்லியொன்று புசிப்பிடத்திற்கு நேர் மேல் கூரையில் ஊர்ந்துகொண்டிருந்தது. அது ஊர்ந்த இடத்தில் ஒளிக்காகக்

கூரையில் கண்ணாடி பதித்திருந்தமையால் அதில் பல்லி செல்லவே அதன்நிழல் உண்ணும் உணவின் மேல் தோன்றியது. 'இயற்கையிலே காடு அதிலேயும் மேடு' என்ற பயிர்த்தொழிலார்ப் பழமொழிபோன்று, இயல்பாகவே மிக்க ஐயப்பாடு உடம்போடு ஒன்றிய அவனுக்குப் பல்லியின் சாயை பெருந் துன்பத்தை விளைத்தது. உண்மையாகவே பல்லியொன்று சோற்றில் விழுந்ததாகவும் அதைத் தான் சேர்த்து உண்டுவிட்டதாகவும் கருதிக்கொண்டான். உடல் நடுங்கியது, மனம் பதைத்தது, அங்கங்கள் சோர்ந்தன, கீழே சாய்ந்தான், தத்தம் தொழிலை இயற்றுதனவாகி உடற்கருவிகள் மெலிந்தன. பெரும்பிணி பிடித்தவனாயினன்.

இந்நிலையைக்கண்ட அறிவாளியொருவன் தக்க வமயத்து ஆங்குறுவிடின் மனப்பிணி மருந்திலதாய் உயிரை மாய்த்திருக்கும். அவ்வல்லான் தன்னிடம் ஒப்பிலா மருந்தொன்று உளதாக நவின்றான். ஓரே முறை உட்கொள்ளின் பல்லி பொட்டென்று கீழே விழுந்துவிடுமென்றும் பறைந்தான். அவ்வாறே மருந்தென்று பெயர்வைத்துப் பானமொன்றளிக்கப் பிணியாளன் தான் உட்கொண்டதை வாந்திசெய்தான். வாந்திசெய்யும் வேதனையால் கட்புலன்கள் நீர்பெருக்கிச் சற்றுப் பார்வைமறைந்து திரும்பவும் தன்னிலை பெறுவதற்குள் தந்திரவைத்தியன் ஓர் இறந்த பல்லியைக் கொணர்ந்து வாயால் கொட்டிய சோற்றில் போட்டிருந்தான். பிணியாளன் களைதீர்ந்து அச்சோற்றை நோக்கவே அதில் தான் விழுங்கிய பல்லி கிடக்கக்கண்டு மிகுமகிழ் வெய்தினன். பிணி தீர்ந்தான். ஆகவே மனப்பேயும் ஒழிந்தது.

ஆங்கிலப் பெரும்புலவராகிய கார்லைல் என்பாரும் தனக்கு இவ்விதமான மனப்பேய் ஒன்று இருந்ததாகக் கூறுகிறார். அவர் அண்டைவீட்டுக்காரர், கோழியொன்று வளர்த்துவந்தார். அது இரவில் நான்கு முறை கூவும். அதுகூவுவதால் கார்லைலுக்குத் தூக்கம் அகலாவிடினும், அது கூவிவிடுமோ கூவிவிடுமோ என்ற எண்ணமானது எப்பொழுதும் அவர் மனத்தைப் பற்றுமோ அப்பொழுதெல்லாம் அவரை உறக்கத்தினின்று எழுப்பிவிடும் ஆகவே அக்கோழியை அவ்விடத்தைவிட்டு அகற்றிவிட்ட பின்னரே அயர்ந்த நித்திரை கொண்டார்.

இனி, நம்மவர் மிக்க பசியோடு உண்ணச்சென்று கலத்தின்முன்பு அமர்ந்தவுடன் ஏதாவது [illegible]மகிழ்ச்சியோ அல்லது துன்பமோ நிறைந்த [illegible] சம்பவம் ஒன்று அல்லது விகிதம் ஒன்று கே[illegible]க்கக் காண நேர்ந்தால், கொடும்பசியும் அக்க[illegible]மே யொழிந்துபோகின்றது. இந்தனை வேறுபட்[illegible] உணவில் ஆசையின்றி யாகின்றது. ஆச[illegible] மனத்துக்கும் உடலுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை விளங்குகின்ற தன்றோ. உணவு ஊனைப்பெருக்குவது, வயிற்றை நிறப்புவது. உவகையோ துன்பமோ மனத்தை நிறப்புவன. மனம் மாறுபட்டவுடன் உடல் எவ்வாறு அதைப் பின்பற்றுகிறது என்பது கருதத்தக்க தாகும். எனவே மனதை வயமாக்கிக் கொண்டவனே பெரியான். மனதைக் கைக்கொண்டவன் வேறெல்லாவற்றையும் ஆண்டவனாவான்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா அர்ச்சுனனுக்குச் செய்த உபதேசம் இங்குக் குறிக்கத்தக்கது. 'மனம் நிலையற்றது. நீ அதை ஒருவழிச் செலுத்தினல் அது உன்னை மீறி வேறொரு வழி யேகும். ஆனால் மனதிற்கு இவ்வாறு சலனமாகிய ஒரு கதி இருப்பது போன்று வேறோர் இயல்பான சக்தியும் உண்டு. அதாவது அது சலனமடைந்து நீ கருதும் பொருளையன்றி வேறு திகைகளிற் செல்லுந்தோறும், உன்னை அது இழுத்துச்செல்ல வொட்டாமல் நீ அதனை உன்னுடைய விழைவிற்கே ஈர்த்து வருவாயானல் அது இறுதியாக நீ வகுத்த வரம்பிலேயே நிற்கும். பின்பு அதைக் கடந்து செல்வதும் அரிது, என்று கண்ணன் கூறுகிறார். வேறொரு பெரியார், வைரத்தை வைரத்தாலேயே செதுக்கி எடுத்தல்போன்று மனதை மனதைக் கொண்டே வெல்லவேண்டும்; ஏனெனில், மனதே மனத்திற்கு ஒளியும் வழிகாட்டியும் பலமும் ஆகிறது; ஆதலின் மனதுடன் பகைத்துக்கொள்ளாமல் அதன் துணைகொண்டே அதனை வெல்க; வென்றபின் அது உனக்கு ஒப்பிலா உவகையளிக்கும், என்று சாற்றுகிறார்.

மனதை எவ்வாறு துணைகொள்வது, எவ்வாறு அதைக்கொண்டே அதை வெல்வது என்பதை டாக்டர் சாமர்ஸ் என்னும் ஒரு கிறிஸ்தவ போதகாசிரியர், தன் அனுபவப் பிரமாணத்தினல் கூறுகிறார். மனம் ஒருவழிச் செல்லுங்காலத்தில் அதை மாற்ற வேண்டுமானல் அவ்வழிக்கிணையாயும் மாறுதலாயும் உள்ளவேறொருவழியைக் காட்டி மறுபடியும்அதனைப் பிரித்து வேறொன்றில் புகுத்திப் பின்னும் இவ்வாறே இபற்றி முடிவாக நம்வழியில் அதனை மாட்டலாம் என்று நவில்கிறார். அவர் ஒருநாள் பிரசங்கம் செய்வதற்காகச் சற்றுத்தூரத்திலுள்ள ஒரு கோயிலுக்குக் குதிரைவண்டியில் சென்றார். அவ்வாலயத்தின் வாயிலில் ஒரு கம்பம் நிறுத்தப்பெற்றுள்ளது. அதைக் காணும்போதெல்லாம் அப்பரிமா மருளும் தன்மையுடையது. இதை நன்றாய் உணர்ந்தவன் அப்பரியை யோட்டுபவன். வண்டி, வாயிலை யணுகியவுடன் அவன் தன் கைச்சவுக்கினல் அம்மாவை ஓங்கி ஒருமுறை புடைத்தான். இயல்பாக வெகு நன்றாகவும் ஒழுங்காகவும் வண்டியை இழுத்துச்செல்லும்அப்பரியைத் திடீரென்று அடித்ததன் காரணம் அறியாத டாக்டர் சாமர்ஸ் அக்காரணத்தைச் சீவு[illegible]த்தில் உள்ள அன்பு மிக்க தன்மையா[illegible] பரிவோடு உசாவினார். 'ஐயா, இக்கு[illegible] வனப்பு வாய்ந்ததும் நன்றாய்ச் செ[illegible]துமான துமான பிராணி. ஆனால் இந்தக் கம்பத்தைக் கண்டதும் அதன் மனம் மருண்டு பீதியடைகின்றது. திடீரென்று அடியுண்டபொழுது அதன் மனம் கம்பத்தை நாடாமலும் அதனாலுண்டான மருட்சியைக் கொள்ளாமலும், அடியின்பாலும் அடியினாலுண்டான நோவின்பாலும் செல்லும். அதனாற்றான் அதை அடிக்கும் அவசியம் நேர்ந்தது' என்று பதிலுரைத்தான். குதிரையும் அதுபோலவே மருளாது வழக்கம்போல் சென்றது.

ஒரு நூலில் உண்ணுழைந்து ஆராய்ச்சி செய்யுங் காலத்தில் மனம் வேறொரு விழைவைப்பற்றி நின்றால் அதைத்திருப்பி நாம் பற்றிய பொருளிலேயே கொண்டுவர வேண்டும். இந்த அப்பியாசத்திலேயே நியூட்டன் என்னும் மேனாட்டுப் பூதபௌதிக சாஸ்த்ரி, 'பூமியின் ஆகர்ஷண சக்தி' (Law of gravitation) என்னும் உண்மையை முடிவில் கண்டுபிடித்ததாகக் கூறுகிறார். இந்த நமது சக்தியைத்தான் மூதாதைகளாகிய ரிஷிகளும் 'தபஸ்' என்றார்கள். 'மனதை

ஒரு நிலை நிறுத்தல்' என்பது அதன் பொருள். சமூக வாழ்வின் பலசட்டதிட்டங்களை நமக்கு வகுத்த தர்மாத்மாவான மனு, 'எல்லாச்சாஸ்திரங்களும் தபஸிலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட் டிருக்கின்றன, தபஸ் இல்லாவிட்டால் பல உண்மைகளும் பல தத்துவங்களும் அறிய இடமில்லை. உண்மையறிவு மனதை ஒரு நிலையில் நிறுத்தித் தீர்க்காலோசனை செய்வதைப் பொறுத்தது' என்று கூறுகிறார்.

ஆகவே சரீரசுகத்தையும் உண்மையறிவையும் நாடும் நாம், நம் மனத்தை நல்வழிப்படுத்தி அறிவாளர் வகுத்திட்ட முறைகளைக் கையாடி அவற்றில் மனதைச் செலுத்திக் கூர்ந்த ஊக்கமும் ஆழ்ந்த அறிவும் உடையவர்களாக வேண்டும். மனத்திற்கு உடல் தர்ப்பணம் போன்றிருப்பதால், மனம் நல்விழைவு வாய்ந்து சுத்தமாயிருந்தாலன்றி உடலும் சுத்தமும் சுகமும்கொண்டு இலங்காது. இவ்விரண்டு சுத்தமும் நேருமிடத்து நம் வாக்கும் செய்கையும் சுத்தமாகவே முடியுமாதலால், சுகம்வேண்டுமென்று நாம் எல்லாம்வல்ல இறைவனை வருந்தி இரக்கவேண்டுவதில்லை. ஈசனே உளம் மகிழ்ந்து நம் கருமங்களை வெற்றிபெறச் செய்வான். தாயோர்மாட்டு விரைந்து அவர்களுக்குப் பேருதவி பயத்தல் அவன் கடன் அன்றோ?

அகப்பொருள் வரலாறு.

[715-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

பரத்தையிற் பிரிவு

தன் புல்லொழுக்கந் தவிர்ந்து தலைமகன் இவ்வாறு தன் மெய்க்காதலியுடன் முன்போல முழுவன்போடு மருவித் தன் மனையகத்தே தங்கியிருந்தான். இப்படிச் சிலநாள் செல்ல,

பொருவரு திருமுக மன்றிப் பொற்புநீ
[illegible]ருவமு மதியமொ டொப்பத் தோன்றிடச்
[illegible]லந் தகைபெறு சாலியன் னுள்சிறு வற்றரித்த
காலம், தமது கவின்மிகப் பெற்றன, கண்ணடங்காக்
கோலந் தருசெங் குமுதமும் நீலமும் குன்றெடுத்த
[illegible]லன் றுயில்கொண்ட பாயலும் காலைப் பதுமமுமே.

இவ்வகைப் புத்தெழில்கொண்டு அவள் விளங்கிய செவ்விநலங் கண்டு மகிழ்ந்தவன், அவள் விரும்பியவற்றை யெல்லாம் உவந்தளித்து, மனங்கோணுதபேரன்பு செலுத்தி உடனுறைந்தான். இவ்வண்ணம் மாதஞ்சில செல்ல, ஆறுகளிற் புதுப்புனல் வந்தது. வந்ததும் புனலாட்டுப்புரிய அவன்மனம் அவாவியது. அச்செவ்வியிலே, சிலநாளில் மீள்வனென்று நம்பித் தலைமகனை வீட்டுக்குச்செல்ல விடைகொடுத்தனுப்பிய மாயபபரத்தை அவன் அங்கேயே பலநாள் தங்கிவிடக்கண்டு கவலையுற்று வருந்தி, புதுப்புனல்வரவே அவனை மீட்டுக்கொள்வதற்குத் தக்க உபாயமெனத் தேறித் தக்கதோர் தூதை அவனிடம் அனுப்பினள். அவனும் வந்து தனித்திருக்குஞ் சமயம் பார்த்துத் தலைவனரு கணைந்து,

ஏராடு சிந்துர இந்திர சாப மிறைஞ்சுநுதல்
வேராட, நீல விழிசிவப் பாட, விளங்கிழையார்
தாராடு பைங்குழற் பின்னக மாடத் தழுசிவிறிப்
போராட வந்தது தண்புன லாடப் புரவலற்கே.

என்றுணர்த்தினன். உணர்த்திடவே அவனுள்ளத்திலே கரந்தடங்கிக்கிடந்த பரத்தைமாட்டன்பு, காற்றடிக்கக் கனன்றுமிர்ந்தெழுந்தன லென்னத் தலையெடுத்தோங்கி அவனை வெதுப்பலுற்றது. அன்றே அவன் தன் வீட்டை விட்டகன்று பரத்தையகம் சேர்ந்தான். அன்றுமுதல் அவன் அங்கே தங்கி, அவளுடன் தினந்தோறும் புதுப்புனலாடச் சென்று,

தண்ணுமை முழவம் மொந்தை தகுணிச்ச மிவற்றி னோசை
எண்ணிய விரலோ டங்கை புறக்கையி னிசைய வாக்கித்
திண்ணிதிற் றெறித்தும், ஓவான் கொட்டியுங் குடைந்து
ஒண்ணுதல் மங்கை யோடு புனலாட லுற்ற போது [மாடி

சிவிறியின் மாறுதூயும் குங்கும மெறிந்தும் தேங்கொள்
உவறுநீ ருழக்கி யாட்டி உடைபுறம் கண்டு நக்குத்
தவறெனத் தாமம் பூட்டித் தருதிறை கொண்டும் இன்பத்
திவறினுள் காமவெள்ளத் தேத்தருந் தன்மை யானே
கலிவளர் களிறு கைந்நீர் சொரிவபோல் முத்த மாலை
பொலிவொடு தவண்டுபொங்கப் பூஞ்சிகை அலம்வந்தாடக்
குலிகநீர் நிறைந்த பந்திற் கொம்பனு ளோச்ச மைந்தன்
மெலிவுகண் டுவந்து மாறு விருப்பொடு மறலி னனே.

இத்தகைய பல லீலைகளைப்புரிந்து அவள் அவனை மீட்டுந் தன்வசப் படுத்திக்கொள்ள, அவன் முன்போலவே தன் மனையை அறவேமறந்து அங்கே தங்கிவிட்டான்.

அங்கே அவனிலை அவ்வாறாக, இங்கே தலைமகள் நல்ல நாளிலே நன்மகவொன்றைப் பெற்றாள். மகப்பேற்றை அவனுக் கறிவிக்குமாறு, அக்கால வழக்கப்படி சேடியர் சிலரை வெண்பட்டுடுத்தி, முல்லை மல்லிகை முதலிய வெண்மலர் சூட்டி, முத்துமாலை போன்ற வெண்மணிக் கலன்களைப்பூட்டி அனுப்ப, அவர்கள் அவ்வெள்ளணிக் கோலத்தோடு பரத்தையர் சேரியுற்றுத் தலைமகனது காதற்பரத்தையின் வீட்டுத் தலைவாயிலில் நின்றார். அவரால் மகப்பேற்றைக் கேட்டறிந்த தலைமகன் தன் வீட்டுக்கு விரைந்து மீண்டுகுழந்தையைப்பார்க்கப் போவாக்கொண்டான்; ஆயினும், தானிருமுறை இழைந்த பெரும்பிழை பொறுத்து [illegible] தலைவி முனிந்து தன்னை உட்புகவிடாது மறுப்பாளென்று பய[illegible]ந்து உடனேசெல்லத்துணியாது முந்தி அவளைத் தக்கவழி[illegible]ல் செவ்வைபாற்றிப் பிந்திச் செல்வதே நலமென் றோர்ந்[illegible]ான். ஓர்ந்து,

ஆடலை யார்ந்த அயில்விழி யாளென் [illegible] அரிவைசுகத்
கோடலை மெல்லக் குணமோதிப் போக்[illegible]க [illegible]ம்பிழை
ஊடலை நீத்தெனை உட்சேர்த்தல் உங்கடன் [முன்

என்று, வந்த சேடியரைவேண்டி முன்னனுப்ப, அவர்கள் சொல்லியதொன்றையுஞ் செவிக்கொளாது தலைவன்மீது தணியாச் சலங்கொண்ட தலைவி தள்ளிவிட்டாள்.

பிறகு தலைவி விதித்தநாளிலே நெய்யாடித் தலைமுழுகிப் புனிற்றுவாலாமை நீங்கியதை அவனுக்கறிவித்தற்பொருட்டுப் பாங்கியைத் தமரவர் செலவிடுத்தார். அவளுஞ்சென்று அவனுக் கதனை உணர்த்திடலும்,

செய்யுந்தவந்தானுளனோகண்ணுறநான், செல்வியவள்
மையுண் குவளை வளங்கொளுநோக்கும், மனமகிழ்வும்
கையுங் குழவியும், தீம்பா லெறிக்குங் கனதனமும்
நெய்யும் பசந்து நரம்பெழு மேனியி னீர்மையுமே.

என்று தலைமகளின் யாணரைக் காணவிரும்பி யெழுந்து அவன் தன்மனைக்கேகப் புறப்பட்டான். தலைவிக்கு அவன் வரவுணர்த்திமனத்துனிமாற்ற முந்திச்சென்ற தோழி அவளையுற்றுக்,"காமனைப்பயந்தசெந்திருவனையாய், தன்னை நரகப்படு கடலினின்றும் உன்னைத் துயரக்கருங்கடலினின்றுங் கரையேற்றவந்த மதலையைக் காணவந்து கடைவாயிலில் நிற்கின்றார் உன் தலைவர்." என்றுணர்த்திட, அவள் பதிலொன்றுஞ் சொல்லாது சும்மா இருந்ததையே சம்மதியாகக் கொண்டு தலைமகனை உள்ளேற்றுச்சென்றாள். பேருவகையோடு அவனும் உட்சென்று கோமகன் திருமுகத்தைக் குறுகிநோக்கி இருகையாலு மெடுத்தேந்தி மார்போடணைத்து உச்சிமோந் துளங்களித்தான். அன்றெல்லாம் முகங்கொடாமலும் உரையுதவாமலும் ஊடிநின்ற தலைவியை மறுநாள் அவள் தூங்குங் குழந்தையை மருங்கணைத்துப் படுத்திருந்த செவ்விபார்த்துப் பள்ளியறையிற் புகுந்து குழந்தையை யெடுப்பான்போலத் தலைவியைக் கிட்டினன். அவனை அவள் சுளித்துநோக்கி, "உமது கைப்பொருளைப் பிறர் கொள்ளைகொள்ளக் கொடுத்துவிட்டு இங்கேன் என் கைப்பொருளை வாங்க வருகின்றீர்? போதும்போதும் உம் பொய்யன்பு" என்று புறக்கணித்தாள். புறக்கணிக்கவும் புறம்போகாது புகுமுகம்பெற விரும்பிய தலைமகன் பணிமொழி பலகூறித் தன் பிழையைப் பொருத்தருளும்படி பலகாற் பரிந்திரந்தும் அவள் இணங்காது பிணங்கியிருக்கக் கண்டு அவள் கையினின்றும் குழந்தையை விடுவிக்கெடுப்பான்போல மெள்ள அவள்கையைத் தன் கரத்தாற் பற்றினன். பற்றிய கரத்தை அவள் பறித்தகற்றி,

மட்டார் மலர்க்குழல் மையுண்ட
வாட்கண் மடமகளிர்
விட்டார்கொல்? நம்மை மறந்தாரெவ்
வாறிங்கு மேவவுடன்
பட்டார்? அவர்க்கிம் மனைவாயென்
னுண்டு பழந்தொடர்பு?
கட்டார் மகவுண்டு; நானுண்டு
காலங் கழிப்பனன்றே

என்று பின்னுமவனை வெறுத்து வெம்மொழி கூறி, விடுத்தகலவெண்ணி எழுந்தாள். எழுந்தவளைத் தானையைப்பற்றி அவன் அருகணைத்தலும், "பாலனுண்ட பால்மணக்கு மென்மெய் களபந்திமிர்ந்து காதமணக்குங் காரிகையார் மெய்யன்று; சிறுவனைப் பயந்த என் மேனியிற் பூசிய ஐயவித் தேய்வைபடின் மறுவற்ற கலவையணிந்த உமது மார்பழகு மாறுபடும்; என் மார்பிற் றீம்பால்படின் அவர் செய்தனுப்பிய செங்கோலம் சிதைந்துவிடும்; காமக்கலை கைபோகிய கணிகையரிடத்தன்றிப் பேதையேனிடத்து தாம் இனிப்பெறும் இன்பம் யாதுளது?

காத்தைவிடு; விடு தானையை; ஈதெல்லாங் கைதவமே" என்று புலந்து கூறி நின்றாள். அவளூடலை யுணர்த்துவதற்கேற்ற சமயம் அதுவன்றென வுன்னி அவனும் அவ்விடம் விட்டகன்றான். பின்னும் இவ்வாறே அவள் இன்முகங்கொடாமலும், இன்னுரையீயாமலும் ஊடல் தணியாதிருக்கக்கண்டும் சிலநாள் குழந்தையிடத்துதித்த ஆர்வத்தால் மனைக்கண் தங்கிருந்தானாயினும், பின் பழையவழக்கப்படி மீண்டும் பரத்தையிடம் சேறலுற்றான். சென்று அங்கே நெடுங்காலந்தங்கிவிட, தலைமகளுக்கு அவனிடம் பெரு வெறுப்புண்டாயிற்று. தன் மகனிடத்தே முழுவன்பையுஞ் செலுத்தி, அவனுடைய பருவவளர்ச்சியைக்கண்டு மகிழ்ந்தும், பால விளையாட்டுக்களை நோக்கி வியந்தும், இவற்றைத் தாம் கண்டு களிக்கப்பெறவில்லையே யென்று பரத்தை வசப்பட்டுப் பாடறிந்தொழுகும் பண்பிலாதானைப் பற்றி வருந்தினளேயன்றி, வேறு அவனினைப்பை விட்டொழிந்தாள்.

முருகன், ஓர் உழவன்.

ஸ்ரீமான் K. S வெங்கடரமணி M.A., B L. அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய "Murugan, The Tiller" என்னும் சிறந்த நூலிற்கு ஸ்ரீமதி கிருஷ்ணகுமாரி தமிழிற்செய்த மொழிபெயர்ப்பு. தற்கால நாகரீகத்தின் கொடுமைகளுக்கெல்லாம் காரணம் வாழ்க்கையின் அருமையான தத்துவங்களை மறந்திருத்தலே என்னும் கொள்கை இந்நூலின் கதையோடு மிகவும் அழகாக இழைந்து நடக்கின்றது.

இவ்வகை நூலை ஆங்கிலத்தில் Domestic Novel என்பார். உழுதுண்டு வாழ்வார் நிலையின் ஏற்றமும், தொழுதுண்டு பின்செல்பவர் நிலையின் தாழ்மையும் இந்நூலின்கண் செவ்வனே எடுத்துக் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

விலை ரூ. 1-8-0 வி. பி. செலவு வேறு.

கலா நிலயம்:— 11. வேளாளர் தெரு,
புரசைபாக்கம், சென்னை.

திருக்குறள்

மூலமும் சொற்குறிப்பு அகராதியும் விஷய ஒப்புக்குறளும்.

வா. மார்க்கசகாயம் செட்டியாரவர்கள்—பதிப்பு.

சிற்றடக்கமாய்ச் சட்டைப்பையில் கொண்டு செல்லத்தக்கப் பதிப்பு. இப்பதிப்பில் அட்டவணை மாத்திரம் முன்னூறு பக்கங்களுக்குமேல் அளிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புகின்றவர்களுக்கு இவ்வட்டவணைகளின் அமைப்பு மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும். இவ்வட்டவணையின் உதவிகொண்டு நூலைப்பயிலப் பயில அதன் நயம் மேன்மேலும் விளங்கலாகும். இதன் அருமையைப் பயின்று பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சுலபமன்று.

விலை ரூ. 0-12-0. வி. பி. செலவு வேறு.

கலா நிலயம்:—11. வேளாளர் தெரு,
புரசைபாக்கம், சென்னை.

பருந்தும் நிழலும்.

A. பாலகிருஷ்ணன் M. A. B. L. இயற்றியது.

டிக்வன்ஸி, எமர்ஸன், லாண்டார், ரஸ்கின் போன்ற பல ஆங்கில ஆசிரியர்களின் பிரபலமான கட்டுரைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு அடங்கிய நூல். அவ்வக் கட்டுரைகளுக்குத் தோற்றுவாய் விளக்கம் முதலியனவும் அருமையாய் எழுதியிருக்கின்றார்.

விலை ரூ. 1-0-0. தபால் செலவு வேறு.

மானேஜர், கலா நிலயம்.

11. வேளாளர் தெரு, புரசை, சென்னை.

நாஷனல் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பனி, லிமிடெட்.

(ஹெட் ஆபீஸ்:—கல்கத்தா)

இந்திய இன்ஷ்யூரன்ஸ் ஆபீஸ்களில் மிகவும் முன்னேறிவரும் ஆபீஸ் இதுவொன்று.

குறைந்த பிரீமியமும், மற்றவகைகளிலுள்ள பலவித சவுகரியங்களும் இக்கம்பனியை எல்லாரும் விரும்புவதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றன.

வேறெங்கேயாகிலும் நீங்கள் இன்ஷூர் செய்து கொள்ளத் தீர்மானிப்பதன்முன் தயவுசெய்து, எங்கள் ரேட்டுக்களையும் எம்மிடத்தில் இன்ஷூர் செய்வதால் வரக்கூடிய நன்மைகளையும் லாபங்களையும் ஒத்திட்டுப் பாருங்கள்.

பிராஸ்பெக்டஸ் ஏஜன்ஸி முதலியவைகளுக்கு:—

கெ. எஸ். கோபாலய்யா, கிளைக்காரியதரிசி

மதராஸ் பிரான்ச், லோன் ஸ்கோயர்,

பிராட்வே, சென்னை.

குலசேகராழ்வார்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பெருமாள் திருமொழி

மூலமும்

[illegible]நாயகர், அவர்கள்

பு. ப. இரத்தினசபாபதி [illegible] [illegible]ங்களைக்

இயற்றிய பதவுரை, விசேடவுரை, இலக்[illegible] குறிப்பு, சரித்திர ஆராய்ச்சி முதலியவைகளுடன் சேர்ந்த விரித்தியுரையும்.

நாலாயிரப் பிரபந்தத்தின்கண் தேர்ந்த பயிற்சி இருப்போர்க்கும் அதனைப் பயில முயல்வோர்க்கும் ஆகிய இருதிறத்தோர்க்கும் இப்பதிப்பு மிகுந்த பயனும் உதவியும் அளிக்க வல்லது.

விலை, காலிகோ கட்டடம் ரூபா 1 4 0

" சாதாரண கட்டடம் " 1 0 0

வி. பி. செலவு வேறு.

மானேஜர்,

கலா நிலயம்,

11, வேளாளர் தெரு,

புரசைபாக்கம், சென்னை.

கம்பராமாயணம்

நல்லகாகிதத்தில் செவ்விய அச்சில் அழகிய கட்டிடத்தில் பாடபேதங்களுடன் கூடிய மூலமும் தெள்ளிய பதவுரையும், அகன்ற விரிவுரையும் அணி யாப்பு சொல் முதலியவைகளைப் பற்றிய அருமையான இலக்கணக் குறிப்புரைகளும் அடங்கிய பதிப்புக்கள். இவ்வகை உரைகளை இயற்றிப் பதிப்பித்தவர், வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியாரும், சே. கிருஷ்ணமாசாரியாரும், வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியாரும் ஆவர்.

பாலகாண்டம்	...	... ரூ	5	0
அயோத்தியாகாண்டம்		...	5	0
ஆரணியகாண்டம் ...		...	4	0
கிட்கிந்தாகாண்டம்		...	4	8
சுந்தரகாண்டம்	...	...	5	0

இவ்வகை உரைகளுடன் கூடிய

அஷ்டபிரபந்தம் ரூ. 3-8

எல்லாப் புத்தகங்களுக்கும் வி. பி. செலவு வேறு. வேண்டுவோர் ஒரு ரூபாய்க்குக் குறையாமல் தபால்தலை முன்னதாக அனுப்பிவைத்துக் கேட்கவேண்டும். எஞ்சிய தொகைக்குத் தபால் செலவுடன் சேர்த்துப் புத்தகங்கள் வி. பி. யில் அனுப்பப்படும்.

கலா நிலயம்:—வேளாளர் தெரு,

புரசைவாக்கம், சென்னை.

Our Publications.

Kamban's Kosala.

By T. N. Seshachalam: A succint exposition of the poetic Art and the sublime Political Philosophy of Kamban as can be gleaned out of the first four chapters of Balakandam. Dr. James H. Cousins has written a foreword in terms of appreciation. Price Re. 1.

Thoughts for Statesmen

By T. N. Seshachalam. We who are making large strides towards democratic institutions may well pause and hear, what the [illegible]t masters **Tocqueville** and **Montesquieu** [illegible]ught and said. Mr. S. Srinivasa Iyengar have th[illegible] this book. Price Rs. 1-8-0. has introduced

மேளுட்டுப் பேறிஞர் [illegible]ல்வர்.

கார்லைல், எமர்ஸன், ரஸ்கின், [illegible]ல்ஸ்டாய் இவர்தம் கட்டுரைகள் சிலவற்றின் முதனூல் சுவை [illegible] மொழிபெயர்ப்பு. [illegible] 0-8-0.

முப்பெரும் புலவர்.

கம்பர், காளிதாசர், ஷேக்ஸ்பியர் ஆகிய பெருங் கவிகள் ஜீவிய சரிதை. விலை அணு 4.

உலக அதியசம். விலை அணு 4.

விசித்திர விளக்கு.

எளிய தமிழ் நடையிலான அலாவுதீன் என்னும் அரபிக்கதை. விலை அணு 6.

வாழ்க்கைச் சரிதை. விலை அணு 4.

Sambandar (English) விலை " 4.

Vali (Do) விலை " 4.

The Educational Publishing Co.,

Nungambakam, Madras.

வர்த்தமானம்.

லாகூர் சதிவழக்கின் சம்பந்தமாகக் கைது செய்யப்பட்டிருந்த ஸ்ரீ யதீந்திரநாத் தாஸ் 61 நாட்கள் உண்ணாவிரதமிருந்து சென்ற வெள்ளிக்கிழமை உயிர் துறந்தார். அயர்லாந்தில் இவ்விதமே உண்ணாவிரதமிருந்து உயிர்நீத்த மாக்ஸ்வீனி என்பவருக்குப்பின் உலகத்தில் இரண்டாவது தியாகியாக விளங்குபவர் இவரே என்று ஸ்ரீமான். ஜே. ம். ஸென்குப்தா அவர்கள் கூறுகின்றார். இந்திய பத்திரிகைகள் யதீந்திரநாத் தாஸ் கதிக்கு மிகவும் பரிவு காட்டுகின்றன.

யதீந்திரநாத் தாஸிற்கு இப்பொழுது வயது இருபத்தைந்தே. இவர் பதினாறுவது வயதில் மெட்ரிகுலேஷன் பரிக்ஷையில் தேறியதும், ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் சேர்ந்து படிப்பை விட்டுவிட்டார். படிப்பை விட்டுக் காங்கிரஸ் கமிட்டி ஊழியராகவும் வேறுவழிகளிலும் சுயநயங் கருதாது அவர் உழைத்து வருகையில், 18-வது வயதில் பர்ரபஜாரில் மறியல் செய்ததற்காக 3 மாதம் சிறைத்தண்டனைப் பட்டதுமல்லாமல், 1925 வருடம் அவர் வங்காள அவசரச் சட்டத்தின்படி கைது செய்யப்பட்டு, 1928 வருடம் விடுதலையடையும் வரையில் பலவித கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும் ஆளாயினர். அச்சமயம் அதிகாரிகள் இவரைச் சரியாய் நடத்தவில்லையென்று உண்ணாவிரதமும் இருக்க நேர்ந்தது. மீண்டும் இவர் இவ்வருடம் ஜூன் மாதம் 14உ லாகூர் சதிவழக்கை யொட்டிக் கைது செய்யப்பட்டு, அறுபத்தொருநாள் ஒன்றிற்கும் சலிக்காத திடமனதுடன் உண்ணாவிரதமிருந்து, இம்மாதம் 13உ தன்னுயிர் நீத்தனர். இவரது சகோதரர் அந்திய காலத்தில் இவருடன் சிறைச்சாலையிலிருந்து மிக்கபரிவுடன் பணிவிடைகள் செய்தனர்.

***

தனவைசியநாட்டுத் தேசிய ஆரம்பக்கலாசாலைகளின் பொதுப் பந்தய விளையாட்டும் பொருட் காட்சியும் இம்மாதம் 28, 29-ம் தேதிகளில் அமராவதிபுதூரில் நடைபெறும். இதற்குச் செட்டிநாட்டு ராஜா ஸர் அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள் பிரதம போஷகராகவும், குமரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஸ்ரீ. S. முருகப்பா அவர்கள் நிர்வாகத் தலைவராகவும், ஸ்ரீமான். அரு சோமசுந்தரன் அவர்களும் ஸ்ரீமான். ராம. சுப்ரமணியன் அவர்களும் பொதுக் காரியதரிசிளாகவும், ஸ்ரீமான். C. T. இராமநாதன் அவர்கள் பொருட்காட்சி காரியதரிசியாகவும் இருக்கின்றனர். இதனில் மாணவர்களுக்கும் மாணவிகளுக்கும் பற்பல போட்டியும் பரிசும் அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. ஓட்டம், தாண்டல் முதலிய போட்டிகள் மாத்திரமல்லாமல், பாட்டு, கோலாட்டம், நூல்நூற்றல் முதலிய போட்டிகள் சில பொதுவாகவும், மாணவிகட்கே உரியதாய பூத்தொடுத்தல் முதலிய, சில போட்டிகள் சிறப்பாகவும் இருக்கும். இச் சம்பவத்திற்கு விஜயம் செய்யும்படி அநேக பிரமுகர்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். பற்பல பாடசாலைகளிருந்து மாணவர்களும் மாணவிகளும் ஆசிரியர்களும் அத்தினம் அங்குவந்து சேர்வர். செல்வம் மிகுந்த தனவைசியர் நாட்டிற்கெல்லாம் பொதுவாய் நடக்கின்ற பாடசாலை விளையாட்டுப் பந்தயம் இதுவாதலால், செல்வத்திலும் கல்வியிலும் சிறந்த செட்டிமார் மூவாயிரம் பேருக்கு மேல் அங்குக் கூடுவார். எல்லாரும் ஒருங்கே ஊடாடிக் குடியுறவும் நன்னட்பும் உண்டாவதற்கு ஏதுவாக இவ்விளையாட்டுத் திருவிழா நடத்தப்படுகின்றது. கல்வி, சுகாதாரம், கைத்தொழில் விளையாட்டு முதலியவைகளின் தன்மையைப் பாடசாலைப் பிள்ளைகளும் ஏனையோரும் நன்கு அறிதல்வேண்டு மென்பதே பொருட் காட்சியின் (Exhibition) நோக்கமாகும்.

கடிதம்

ஸ்ரீ சுவரண மூர்த்தி பெண்பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியர் ஸ்ரீ. முருகன், எமக்கு எழுதுகின்றார்:—

அன்புடையீர்,

1925-ம் ஆண்டு இப்பெண்பாடசாலையைத் தேவகோட்டை மநா-ா-ா-ஸ்ரீ வெ. அழ. அழகப்பச் செட்டியார் அவர்கள் நிறுவினர். ஒருவாண்டு சென்ற பின்னர் இப்பாடசாலையின் நடைமுறை என் கையில் வந்தது. அந்நாள்தொட்டு வாலறிவன் நற்றாள்பால் சேர்த்து வைக்கும் தன்மை பண்டைப் பெரியோர் ஆக்கிய நூல்களுக்கே உளதென்றுகொண்டு, குறளையும், நாலடியாரையும், மற்றப் பண்டைநூல்களையும் போதித்துவருகின்றேன். சென்ற சில மாதமாக 4-வது, 5-வது வகுப்புப் பிள்ளைகளுக்கு நிகண்டும் போதித்து வருகின்றேன். இந்நாள் சீர்திருத்தகாரர் பலர், பொது அறிவும், தாவர அறிவும், தையல் பயிற்சியும் இல்லையென்றும், குறளாலும் நாலடியாராலும் யாது பயன் என்றும் நகையாடுகின்றாரெனினும் நான் விடாது இம்முறையைக் கையாண்டு வருகின்றேன். இப்பள்ளிக்குப்போந்த கலாநிலயத்தின் துணை ஆசிரியர், ஸ்ரீமான் K. இராஜகோபாலாசாரியார் இம்முறையை மனப்பூர்வமாய் ஆதரித்துக், குறள் நாலடியாருடன், நளவெண்பா, இராமாயணம் போன்ற நூல்களுடனும் பிள்ளைகள் பயிலவேண்டுமென்றுகூறிச் சென்னையில், ஸ்ரீ சேஷாசலமையர் அவர்கள் நடத்தும் கலாநிலய இரவுப் பாடசாலைகளின் முறையை விளக்கினர்கள். அவ்வண்ணமே, நளவெண்பா, ஆரம்பித்துள்ளேன். நளவெண்பா முடிந்ததும், அஷ்டபிரபந்தமும், இராமாயணமும், நடத்த எண்ணியுள்ளேன்.

ஆசிதந்து என்னை ஊக்குவிக்குமாறு "கலாநிலயத்தை," நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

முருகன்

தலைமையாசிரியன்

குறிப்பு:—தன்பா லடைந்த மாணவர்களை முழுமுதற் கடவுளுக்கு ஆளாக்குவ தொன்றே தன் தூய நோக்கமாக்கொண்டு முயல்கின்ற இத்தலைமையாசிரியர் ஸ்ரீமான் முருகனார் அப்பாமனது ஆற்றலுக்கும் நம்மனோர் நன்றிக்கும் பெரிதும் பாத்திரமாகின்றார். பிறர்சினத்திற் கஞ்சாமையே சூரம்; மற்று இளிவரநகைப்போர்நகைக்கு அஞ்சாது தான் கண்டதொரு கொள்கையை மனச்சான்றிற்கு மாறுபடின்றி நடத்தி வைத்தலே மெய்யாய வீரமாகும். கட்வுட் கல்வியை நம்முன்னோர் போதித்த முறைப்படி சிறுவர் சிறுமியர்க்கு இந்நல்லுணர்வுடையோர்புகட்டிவரும் இதனை நாம் பெரிதும் பாராட்டுகின்றோம். நீதி நூல்களும் காவியங்களும் அவைகளுக்குத் துணையாயிருக்கின்ற நிகண்டு நன்னூல் போன்றவைகளுமன்றிச் சிறுவர்களுக்கு வேண்டிய கல்வி வேறொன்றுமில்லை. கல்லையும் முள்ளையும் ஊசியையும் பிள்ளைகள் கையில் கொடுக்காதிருப்பதே நலம். வேண்டுமெனின் அதற்குக் காலமும் இடமும் வேறுள.

உலகத்திற்கு உண்மையான உதவிசெய்யும் நம் முருகனாரது நோக்கம் நிறைவேறித் தழைக்குமாறு 'கலாநிலயம்' கடவுளை எந்நாளும் பிரார்த்தித்திருக்கும்.

'பத்திரிகாசிரியர்'

இப் பொருட்காட்சிக்கு, பாடசாலைப் புத்தகங்கள், படங்கள், முதலிய படிப்பு சம்மந்தமானவைகளையும், பத்திரிகைகளையும் யாவரும் அனுப்பலாம், என்று காரியதரிசிகள் தெரிவிக்கின்றனர்.

KALANILAYAM.
REG. NO. M, 2324.

A MOMENTOUS BOOK

ANCIENT JAFFNA

BY

Mudaliar C. RASANAYAGAM, C. C. S.

WITH AN APPRECIATIVE FOREWORD

BY

Professor S. KRISHNASWAMI AIYANGAR, M. A.

An authentic History of North Ceylon, particularly of Jaffna, based on archeological Epigraphic and Linguistic researches is stated here for the first time in a connected logical manner from ancient times up to the occupation of the island by the Europeans. The progress of civilisation in Ceylon and Southern India and incidentaly in other countries associated with them as brought out here reads like a romance without infringing on the cannons of Historic Research. The Honest patriotism of the author is inspiring without misleading.

Every student of History would read this book with pleasure and profit.

Price Rs. 5-8-0 (V.P. Charges extra)

MANAGER:—

"KALANILAYAM"

11, VELLALA STREET,

Purasawalkam MADRAS.

189072

1928-ம் ஆண்டுப் பிரதிகள் பயிண்டு செய்தும் *கலா நிலயம்* செய்யாமலும் எம்மிடம் கிடைக்கும்

1. சேக்கிழாரும் கண்ணப்பரும்

சேக்கிழார் திறனும், அன்பினது தத்துவமும், கண்ணப்பர் பக்திச் சிறப்பும் விளக்கும். T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A. B. L.—51 கட்டுரைகள்.

2. கம்ப இராமாயணம்

பாலகாண்டம், ஆற்றுப்படலமுதல் மிதிலைக்காட்சிப் படலம் வரை—T. N. சேஷாசலம், B. A. B. L. 51 கட்டுரைகள்.

3. அகப்பொருள் வரலாறு

காட்சிமுதல், ஓதற்பிரவு வரை—K. இராமரத்நம ஐயர் B. A. 18 கட்டுரைகள்.

4. காந்திமதி

காவிய இயல்நலம் பெற்ற நற்றமிழ் நாவல். T. N. சேஷாசலம் B. A. B. L. 51 இதழ்களில் வந்துளது.

5. தமிழ்ப்பாடம்

நளவெண்பா,—சுயம்வர காண்டம் கலிதொடர் காண்டம். இந்த வருடத்தில் பெரும் பகுதி அணி இலக்கணமும், சொல்லிலக்கணமும் ஓதப்பட்டுளது.

6. மேனாட்டுத் தத்துவ அறிஞர்

பிரிடரிக் நீட்ஷேன் எபிகுயூரன் ஜீனோன் பைரோன் அரிஸ்டாடல் முதலாயினோர்—T. R. இராஜகோபால்,

7. இலக்கிய ஏற்ற ஆராய்ச்சி

E. T. சொக்கம்மாள் B. A; L. T. எழுதியது 6 கட்டுரைகள்.

8. தேவாரமும் ஐந்திணையும்

தமிழ் இலக்கண ஐந்திணைப் பாகுபாட்டைத் தேவாரத்தின் துணைகொண்டு விளக்கிய கட்டுரைகள்—E. N. தணிகாசல முதலியார் B. A. B. L. 8 கட்டுரைகள்

9. மேனாட்டறிஞர் கட்டுரை (மொழி பெயர்ப்பு)

கார்லைல், ரஸ்கின், எமர்ஸன், டால்ஸ்டாய் செஸ்டர்டன், ஆஸ்கார் ஒயில்டு, ராபர்ட் பர்ன்ஸ் முதலாவினோர்.

10. இலக்கியக் கதைகள்

புரந்தனர் பெருந்தவம். சித்ரகூடம், அகத்தியர், சூர்ப்பனகை.—R. முத்தையா

11. வானசாஸ்திரம்

இதன் உண்மைகளை யாவரும் தெரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் சுருக்கமாய் எளியநடையில் சொல்லப்பட்டுளது.—20 கட்டுரைகள்.

மலர்வனம் பழமுதிர்சோலை

சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, புறநானூறு, ஐங்குறுனூறு, முதலியவைகளினின்று எடுத்தமைத்த தனிநிலை அழகுகள்—14 கட்டுரைகள்.

காலடி நானூற்றின் திறம், சிவகாமி சரித்திர ஆராய்ச்சி, பாரசீகப்புலவர் உமார்காயம் காட்டிவைக்கும் தத்துவநிலை, முதலிய பல வியாசங்களும் வந்துள்ளன.

விலை விபரம்—தபால்	பையின்டு செய்யாதது	உள்நாடு ரூ 8—0—0	வெளிநாடு ரூ 9—8—0
	ஆப்லெதர் கில்டுபயிண்டு	உள்நாடு ரூ 10—0—0	வெளிநாடு ரூ 11—8—0
செலவு உள்பட:—	காலிகோ பயிண்டு	உள்நாடு ரூ 9—8—0	வெளிநாடு ரூ 11—0—0

கலா நிலயம் ஆபீஸ், 11, வேளாளர் தெரு, புரசைபாக்கம், சென்னை

Printed at the B. N. Press, Mount Road and Published by Mr. E. Kumariah, B.A., B.L. (Editor)